உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீஜ்ஞானஸம்பந்தகுருப்யோநம:

உண்மை விளக்கம்

எனும்

சித்தாந்த தீபிகை.

சமயஞானம், தத்துவஞானம், கலைஞானம், பூதபௌதிக முதலிய சாஸ்திரஞானம், இவற்றைப்பற்றி விவகரிக்கும் மாதாந்தப் பத்திரிகை.

1897ஆ மகாராணியாரின் வைர ஜுபிலி தினத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட்டது.

புத்தகம் க | 1897ஆ அக்டோபர்மீ 21உ | இலக்கம்-ரு

சூசிகை.

	பக்கம்.
கைவல்யோபநிஷத திராவிட இரத்னப் பிரகாசிகை.— (ஸ்ரீகாசி. செந்திநாதய்யர்.)	97
திருமூலநாயனுர் அருளிச்செய்த திருமந்திரம்	103
அருணந்தி சிவாசாரிய சுவாமிகள் அருளிச்செய்த சித்தியார் உரை	104
தாயுமான சுவாமிகளருளிச்செய்த பாடல் உரை	108
விநாயகப்பிரபாவ தீபிகை (சூ. சோமசுந்தர நாயகர்)	111
திருக்கோயில் வழிபாடு (சூ. சோமசுந்தர நாயகர்)	115
திருப்புகழ் பழநி	119
யாக்கை நிலைமை	120

சந்தா விவரம்:—முன்பணங் கொடுப்போர்க்கு வருஷத்திற்கு ரூபா 4; பின்பணங் கொடுப்போர்க்கு வருஷத்திற்கு ரூபா 6; தனிப்பிரதியின் விலை அணு 8.

பிரசுரிக்கும் அச்சாபீஸ்,
சி. என். ப்ரெஸ்,
நெ. 4, குருவப்பன் வீதி,
சென்னபட்டணம.

☞ பிரசுரிக்கும் இந்த ஆபீஸர் சந்தாதாரர்களை ரேஜிஸ்டர் செய்துகொள்வார்.

மானேஜர் ஆபீஸ்.
தொண்டைமண்டலம் கல்விச்சாலை,
தங்கசாலை வீதி, சென்னபட்டணம்.

☞ சகல சந்தாக்களையும், காவிகிதங்களையும், மேற்படி கல்விச்சாலையில் பூ. ஷண்முக முதலியாருக்குச் சேரும்படி அனுப்புதல் வேண்டும்.

Important! Important! Important!

THIRUVACHAKAM

— OF —

MANIKA VACHAKAR.

TRANSLATED INTO ENGLISH VERSE
WITH NOTES, &c., &c., &c.

Dr. G. U. Pope Writes :—

"I should like to publish it in three parts—

(i) A life of Manika Vachakar, with very copious appendices illustrating the Saiva system, as he knew it.

(ii) A Translation, as literal as may be, but in verse, of the fifty two poems contained in the Thiruvachakam, with rather copious illustrative notes.

(iii) The Tamil Text, with a Lexicon and concordance, and notes. This is ready for the Press, but such works find no sale, and I must have about £300 to print the whole properly at the University Press. The value of such a book to young Englishmen learning Tamil, and to educated natives of the Tamil lands, would I think be exceedingly great. Few works are *so full of feeling, so instinct with devout emotion, and so finished in expression,* as many of these lyrics. *It is a phase of thought and feeling which is worthy to be studied even more than the remains of Sanskrit literature."*

Subscribers and Donors will communicate with R. RAMASUBBA AIYAR, Esq., B. A., B. L., High Court Vakil, Mylapore, Madras.

SIVAGNANABOTHAM

OF

MEIKANDA DEVA.

(Being the "Muthal Nul" or Revealed Book of Saiva Siddhanta Philosophy, explains concisely the basic principles of all Religion and Philosophy).

Translated into English with Notes

BY

J. M. NALLASWAMI PILLAI, B. A., B. L.,
District Munsiff, Chittoor.

Price Rs. 2—8—0 by V. P. P. Registered Rs. 3.
To be had of the Author and the Proprietor,
C. N. Press, Madras.

உ

கடவுள்துணை.

ஜீவகாருண்யவொழுக்கப் பிரகடனம்.

உத்தர சுவேத நதிக்கும் தட்சண பினாகி நதிக்கும் மத்திய ப்ரதேசமாகிய நந்நாட்டினுள்ள பார்வதி புரத்தில் திருவருளியற் செயலாற்றோன்றி விளங்கும் **உத்தரஞான சிதம்பர ஸ்தாபகராகிய சிதம்பரம் இராமலிங்க பிள்ளை** யென்னு பிள்ளைத் திருநாமம் பூண்டுள்ள **திருவருட் பிரகாச வள்ளற் பெருமான்** உலோகோபகாரமாகத் திருவாய்மலர்ந்தருளிய பத்திய ரூபமான திருவருட்பாவாம் ஆறுதிருமுறைகளேயன்றிக்கத்திய ரூபமாகவுந் திருவாய்மலர்ந்தருளிய **ஜீவகாருண்ய வொழுக்க** மெனும் திவ்விய நூலுடன் **விக்கிரகாராதனை, நித்தியவிதி, உண்மைநெறி, பெருவிண்ணப்ப** முதலியவற்றையுஞ் சேர்த்து, உயர்ந்த கடிதத்தில் சுத்தமான அச்சில் அடக்கமான சிறு உருவத்தில் அச்சிட்டு யாவருக்கு முபயோகமாகும்படி நயமான விலை யேற்படுத்தி அடியிற் குறித்தவர்களிடத்தில் விற்கப்பட்டுவருகிறது. வேண்டியவர்கள் **கலிக்கோ** சட்டடத்திற்கு விலை அணா ஏழும் **ஸ்டிப்கவருக்கு** அணா ஆறும் கொடுத்துப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

36, பழஞ்சாலியர்வீதி, சிதம்பரம். } இங்ஙனம், சமரசபஜனை,
ச. மு கந்தசாமி பிள்ளை.

விளம்பரம்.

அருணகிரிநாதசுவாமிகள் அருளிச்செய்த **திருப்புகழில்,** முருகக்கடவுளின் ஆறுபடை வீடுகளாகிய **திருப்பரங்குன்றம், திருச்செந்தூர், பழநி, திருவேரகம், குன்றுதோறாடல், பழமுதிர்சோலை** இவற்றின் பாடல்களும், பஞ்சபூதஸ்தலங்களாகிய **காஞ்சிபுரம், திருவானைக்கா, திருவண்ணாமலை, திருக்காளத்தி, சிதம்பரம்** இவற்றின் பாடல்களும் சேர்ந்து அறுநூற்றுமூன்று பாடல்கள் நல்ல கடிதத்தில் பெரிய எழுத்தில் அச்சிடப்பட்டிருக்கின்றன. விலை புஸ்தகம் ஒன்றுக்கு ரூபா **2.** தபால்செலவு அணா **2.** பத்து புத்தகங்கள் ஒரே காலத்தில் வாங்குபவருக்கு ஒருபுத்தகம் விலையில்லாமல் கொடுக்கப்படும். ஐந்து புத்தகங்களுக்கு மேற்பட்டு புத்தகங்கள் தேவையாயிருந்து எழுதினால் றெயில் மார்க்கமாக அனுப்பலாம். செலவு சகாயமாயிருக்கும். புத்தகம் வேண்டுபவர்கள் அடியிற் கையொப்பமிட்ட என்னிடத்தில் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

2. **மதுரை, சீகாழி, திருவாரூர், நாகப்பட்டணம்** முதலிய அநேக திவ்யஸ்தலங்களின் பாடல்களும் பொதுப்பாடல்களுமாக இன்னம் 600-பாடல்கள் இரண்டாம்பாகமாக அச்சிடச் சித்தமாயிருக்கின்றன. இப்போது அச்சிட்டிருக்கும் முதற்பாகம் விரைவில் விலையாகும்படி அன்பர்கள் முயற்சி செய்வார்களேயாகில் அது பெரும்புண்ணியமாயிருப்பதுமன்றி இரண்டாம் பாகத்தை விரைவில் வெளிப்படுத்துவதற்கும் ஏதுவாயிருக்கும்.

ஏவிளம்பி௵ சித்திரை௴ ௨௨. } **வ. த. சுப்பிரமணியபிள்ளை,**
டிஸ்ட்ரிக்டு முனிசீபு,
மதுரை.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீஜ்ஞானஸம்பந்தகுருப்யோநம:

உண்மை விளக்கம்

எனும்

சித்தாந்த தீபிகை.

சமயஞானம், தத்துவஞானம், கலைஞானம், பூதபௌதிக முதலிய சாஸ்திரஞானம், இவற்றைப்பற்றி விவகரிக்கும் மாதாந்தப் பத்திரிகை.

1897௵ மகாராணியாரின் வைர ஜுபிலி தினத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட்டது.

புத்தகம் க } 1897௵ அக்டோபர்மீ 21உ {இலக்கம்-௫

கைவல்யோபநிஷத திராவிட இரத்னப் பிரகாசிகை.

(முன் தொடர்ச்சி.)

VI.

(இருதய புண்டரீகத்தின் வழிபடப் பட்டவர் துரிய காரணராகிய உமாசமேத சிவபிரானேயாக, பிரம விஷ்ணு ருத்திரர் முதலாயினோரைக் காரிய (விபு) மூர்த்திகளாக அறியவேண்டுமென்பது)

சப்ரம்மாஸசிவ: ஸேந்த்ர: ஸோக்ஷர: பரம: ஸ்வராட் |
ஸஏவவிஷ்ணு: சப்ராண: ஸகாலோக்நி: சசந்த்ரமா: |
ஸஏவசர்வம் யத்பூதம் யச்சபவ்யம் ஸநாதநம் |
ஞாத்வாதம்ம்ருத்யுமத்யேதிநாந்ய: பந்தாவிமுக்தயே

(இதன்பொருள்) (கசு. கஎ) அவர் பிரமா, அவர் உருத்திரர் (சிவன்) அவர் இந்திரன், அவர் அழிவற்றவர், அவர் பரமர், அவர் சுவராட்டு, அவரே விஷ்ணு, அவர் பிராணன், அவர் காலர், அவர் அக்கினி, அவர் சந்திரன்,

(கஅ. ககூ) அவரே இருந்ததும் இருப்பதுமாகிய எல்லாமானவர் என்றும் உள்ளவர், அவரை இவ்வாறு அறிந்து (அதனால்) பாசத்தைக் கடக்கின்றவனாகின்றான் முத்திக்கு வேறு வழியில்லை.

(திராவிட இரத்நப் பிரகாசிகை.)

31. அவர் பிரமா அவர் சிவன் என்றற்றொடக்கத்தன— உமாசகாயத்துவம் திரிலோசனத்துவ முதலாயின காரணமூர்த்தியாகிய துரிய சதாசிவர்க்கும் உருத்திர மூர்த்திக்கும் உண்மையாதல் முன்னரே நிரூபித்திருக்கின்றோம். இதனால் துரியமூர்த்தியை அவர் காரிய விபூதிமூர்த்திகளாகிய பிரம விஷ்ணு உருத்திரர் முதலாயினோரோடு சமப்படுத்தல் ஓர் காலும் கூடாதென்ற கருத்தினாலே கைவல்லியோபநிஷதமானது அவர் பிரமா, அவர் உருத்திரர் என்றற்றொடக்கத்தனவாகக் காரிய மூர்த்திகளை விதந்து, உபாசகர்களுக்கு உணர்த்தியதாமென்க. இவ்வுண்மைகொண்டே சூதசங்கிதை,

ப்ரதாந்யேந பரந்தத்வம் மூர்த்தித்வாரேண யோகிபி: |
த்யேயம் முமுக்ஷுபிர் நித்யம் க்ருதயாம் போஜ மத்யமே |
கார்யபூதா கரிர்ப்ரம்மப்ரமுகா: ஸர்வதேவதா: | அப்ரதாநத
யாத்யேயந ப்ரதாநதயாஸதா | ஸர்வைச்வர்யேண ஸம்பந்
நஸ்ஸர்வேச்வர: ஸர்வகாரணம் | சம்புரேவ ஸதாசம்புர்நவி
ஷ்ணுர் நப்ரஜாபதி: | ஸர்வமந்யத்பரித்யஜ்ய தைவதம் பர
மேச்வராத் | சிகாக்யதர்வணீசாத்வீ சர்வ வேதோத்தமோத்
தம: | அஸ்மிந்நர்த்தே சமாப்தாஸா ச்ருதயச்சாபராஅபி ||

இதயாம் போசமத்தியிலே முமுட்சுக்களாகிய யோகிகளால் தியானிக்கப்படுவர் பரதத்துவத்துட்பட்ட சிவபிரா

னே என்றும், அரி பிரமா முதலாயினோர் காரிய (விபூதி)
மூர்த்திகளாம் என்றும், இந்தப் பிரமா முதலாயினோர் பிர
தானராகத் தியானிக்கப்படுபவ ரல்லரென்றும், சர்வைசுவ
ரிய சம்பன்னரும், சர்வேசுவரரும், சர்வகாரணருமாயுள்ள
வர் சம்புவாகிய உமாசமேத சிவபிரானே என்றும், மற்றை
விஷ்ணு முதலாயினோர் அங்ஙனம் அல்லர் என்றும், ஆத
லால் மற்றியாரையும் விடுத்துச் சிவன் ஒருவரே பிரதான
ராகத் தியானிக்கற்பாலர் என்றும், இவ்வாறு சர்வவேதங்க
ளினும் உத்தமமாகிய அதர்வசிகைசொல்லி முற்றியது என்
றும், இந்தச் சுருதி அர்த்தத்திலே மற்றைச் (சாந்தோக்கியம்
பிருகதாரணியம் தைத்திரீயம் கைவல்லியம் முண்டக முத
லிய முக்கிய) சுருதிப் பொருள்களும் முற்றியவாம் என்று
ங்கூறி, பின்னரும் அச்சூதசங்கிதை இந்தச் சுருதிமுடிவை
உரைத்த அதர்வசிகையின் மாட்சியைக் கூறப் புகுந்து,

......அதர்வணோத்ரும: ஸ்கந்த: சாகா ஸ்த்ரயோவேதா:
பர்ணா: ச்ருதிபுராணகா அங்காநி சாகாவர்ணம் தர்காஸ்தஸ்
யைவரக்ஷகா: | புஷ்பம் சிவபரிஞாநம் பலம் முக்தி பரா
மதா | பகுநோக்தேந கிம் விப்ரா: சிவோத்யேய: சிவங்கர: |
ஸர்வமந்யத் பரித்யஜ்ய தைவதம் புக்தி முக்தயே ||

அதர்வண வேதம் விருக்ஷமாக, இருக்கு யசுர்சாமம் என்
னும் மூன்று வேதங்கள் மூன்று பெருஞ் சாகைகளாக, ஸ்மி
ருதி புராணங்கள் இலைகளாக, ஷடங்கங்கள் சிறுசாகைக
ளாக, வர்ணமுந் தர்க்கமும் காவலாக, சிவஞானமே புஷ்
பம் என்றும், பர மாமிதமுத்தியே பழம் என்றும், அநேக
ஞ்சொல்லியென், மற்றியாரையும் விடுத்துப் போகமோக்ஷ
த்தின் பொருட்டுச் சங்கராகிய சிவன் ஒருவரே தியானிக்
கற்பாலர் என்றுங் கூறிற்று. பராசரபுராணமும் கைவல்லி
யப் பொருளைக் கொண்டு முடிந்துநின்ற அதர்வசிகையின்
பாலராய்ப் பேசப்பட்ட சிவபிரானையுற்று,

ஸர்வமந்யத் பரித்யஜ்ய சிவ ஏவசிவங்கர: | த்யே இத்யா
ஹபரமாச்ருதிரதர்வணிகலு | அதகிம் பகு நோக்தேநசிவ: சா
ம்ப: சநாதந: | சாட்சாந்நிஷ்டாகி சாஸ்த்ராணும் நாபரஸ்ஸ
த்யமீரிதம் ||

எல்லாவற்றையும் விடுத்துச் சங்கரராகிய சிவன் ஒருவரோ தி
யானிக் கற்பாலர் என்று பரம சுருதியாம் அதர்வசிகை செப்
பிற்று. அதிகஞ் சொல்லியென்! சாஸ்திரங்களுக்கு நேரே
முடிவாய் நின்றவர்பராசத்திசமேதராகியஅநாதிசிவமேயாம்,
மற்றொருவரன்று; இது சத்தியமாம் என்று கூறிற்று. மேலே
கூறியவாற்றால் பிரமவிஷ்ணு முதலாயினோர் தகரோபாசனைத்
துரிய சாம்ப மூர்த்தியுடைய காரிய விபூதி மூர்த்திகளாம்என்
பது பெறப்பட்டது. இக்கருத்துக்கொண்டே சிவதத்துவ
விவேகமுடையார்,

சிவம் நீலக்ரீவம் சிகரி வரகந்யாசஹசரம் | த்ரிணேத்ரம்
த்வாம் த்யேயம் கிரிசதகராம் போஜ குகரோ | விதாயைகம்சா
கம் த்ருகிண கமலாவல்லபகனௌ | விபூதிங் கைவல்ய ச்ருதி
ரபி சமாக்யாதி பவதஃ|| என்று கூற, சிவஞானசுவாமிகள்,

மலைமகடு ணைவன்மு க்கணனீல மணிமிடற்ற வனென வா
னோர், திலகனேயுன்னைத் தகரமாங் குகையுட் டியானஞ் செ
ய்திடு முறைசெப்பி, யலரவன் முகுந்த னீசனேடெவையு
மையநின் விபூதியென் றுரைக்கு, மலவிரு டுமித்துச் சிவச்சு
டர் விளக்க வந்த கைவல்லியமறையே.

என்றிவ்வாறு அச்சுலோகத்தை மொழி பெயர்த்தார்கள். மா
ணிக்கவாசக சுவாமிகளும் காரணதுரிய மூர்த்தியாகிய உமாச
மேத பரமேசுவரரையும் காரிய மூர்த்தியாகிய உருத்திர மூர்
த்தியையும் சமப்படுத்தல் கூடாதாம் என்ற கருத்தினாலன்றோ
“மூவரென்றே யெம்பிரானொடு மெண்ணி விண்ணாண்டு ம
ண்மேற் றேவரென் றேயிறுமாந் தென்னபாவ ந்திரிதவரோ.”
என்று அருளிச்செய்தார். பிரம விஷ்ணு ருத்ரோந்திராதி
யரை உமாசமேத பரமேசுவரருடைய விபூதியராம் என்று
“சர்வத்ர பிரசித்தி அதிகரணத்திலே சைவ பாஷ்யகாரர் உ
பதேசித்திருக்கின்றார்.

VII.

(உமாசமேதராகிய சிவபிரானே பசுபாசங்களாகு
ய சேதனசேதனப் பிரபஞ்சங்களை யெல்லாம் அகத்
தும் புறத்துமாகித் தாங்கி நிற்கு முண்மையை அறி
ந்து, அதனாற் பாசநீக்குதற்குரிய மற்றோர் உபாயம்
உபதேசித்தமை)

சர்வ பூதஸ்தமாத்மாநம் சர்வபூதாநி சாத்மநி | (உ0)
சம்பச் யங் ப்ரம்ம பரமம் யாதி நாந்யேந சேதுநா||

(இதன்பொருள்) (உ0. உக) பரமான்மாவாகிய சி
வத்தை எல்லாப் பூதங்களின் அகத்தும், எல்லாப்பூ
தங்களையும் பரமான்மாவாகிய சிவத்திலும் இருப்ப
தாகக் கண்டு பரமசிவத்தை அடைகின்றான்; மற்
றோர் ஏதுவினாலன்று.

(திராவிட இரத்நப்பிரகாசிகை)

(32) ஆன்மா—(சேதனசேதனப் பிரபஞ்சமாகிய) விசுவ
த்தின் அறிவு தொழில்களை முழுமையும் அறிந்து, முழுமை
யும் செய்யும் சர்வஞ்ஞத்துவ சாவகர்த் திருத்துவம் என்னும்
சைதன்னியத்தை எது இயல்பாகவுடையதோ, அதுவே (பர
ம) ஆன்மா (பதி) என்ற கருத்தினால்

சைதந் யமாத் மா |

என்று சிவசூத்திரம் பிறந்தது என்று கொண்டு, கைலாச
சங்கிதை

சைதந்யமிதி விச் வஸ்ய சர்வஞாந க்ரியாத்மகம் | ஸ்வாத
ந்த்ரியம் தத்ஸ்வபாவோய: ஸ ஆத் மேதி பரிகீர்த்தித: | சை
தந்யமாத் மேதிமுநே சிவசூத்ரம் ப்ரவர்த்திதம்||

என்று கூறிற்று. பின்னரும் பிரயத்தின மொன்றுமின்றி
எவற்றையும் (இருந்த இருந்தவாறு) அறிதலால், சிவனார் சர்
வஞ்ஞர் எனப்படுவார் என்றும், இந்தச் சர்வஞ்ஞதை முதலிய
குணங்களோடு எக்காலமும் கூடி யிருத்தலினாலும், தம்மை
யொழிந்து மற்றொருவருக்கு (நிரவதியாகிய) அக்குணங்கள்
இல்லாமையாலும், சிவபிரான் “பரமாத்மா” எனப்படுவர் எ
ன்றுங் கொண்ட கருத்தினால், வாயுசங்கிதை .

IX

(மாண்டூக்கியோபநிஷதம் நிருசிம் மோத்தரதாபநியுபநிஷதம் என்பவற்றின் நெறியானே அம்பிகாசமேதராகிய சிவபிரானோடு ஆன்மா ஐக்கியமாமுறையும் அதனாலெய்தும் பாசநீக்க பலமும் உபதேசித்தமை)

ஸ ஏவமாயாபரி மோகிதாத்மா
சரீர மாஸ்தாய கரோதிசர்வம் | (௨௪)
ஸ்த்ரியந்நபாநாதி விசித்ரபோகை:
ஸஏவஜாக்ரத்பரித்ருப்திமேதி | (௨௫)
ஸ்வப்நே ஸசீவ: சுக துக்கபோக்தா
ஸ்வமாய யா கல்ப்பித சீவலோ கே | (௨௬)
சுசுப்திகாலே சகலே விலீநே
தமோபிபூத:சுக ரூப மேதி | (௨௭)
புநச்ச ஜந்மாந்தர கர்ம யோகாத்
ஸ ஏவசீவ: ஸ்வபிதி ப்ரபுத்த: | (௨௮)
புரதிர யே க்ரீடதி யச்ச சீவ
ஸ்ததஸ்சு ஜாதம் சகலம் விசித்ரம் | (௨௯)
ஆதார மாநந்த மகண்ட போதம்
யஸ்மிந் லயம்யாதிபுரதிரயஞ்ச | (௩0)

ஏதஸ்மாச்சாயதேப்ராணோமநஸ்ஸர்வேந்த்ரியாணீசகம்வாயுர்ஜ்யோதி ராபச்ச ப்ருத்வீவிச்வஸ்யதாரிணீ யத்பரம் ப்ரம்ம சர்வாத்மாவிச்வஸ்யாயதநம் மகத் | சூக்மாத் சூட்சுமதரம் நித்யந்தத்வமேவத்வமேவதத் ஜாக்ரத்ச்வப்நசுசுப்த்யாதி ப்ரபஞ்சம்யத்ப்ரகாசதே தத்ப்ரம்மாகமிதி ஞாத்வா சர்வபந்தை: ப்ரமுச்யதே

(இதன் பொருள்) (௨௪) (மேலே சொல்லிய மந்திரத்துக்குக் கீழ்க்கடை கோலினிடத்துநின்ற) ஆன்மாவானவன் மாயையினாலே மிகுதியும் மோகிக்கப் பட்டவனாய் ஸ்தூல சரீரம்பற்றி அனைத்தையுஞ் செய்கின்றான்.

(௨௫) அவ்வான்மா சாக்கிராவஸ்தையிலே ஸ்திரி அன்ன பானாதிகளாம் விசித்திர போகங்களினாலே (தூல சரீரியாய் நின்று) இன்புறுகின்றான்.

(௨௬) அந்தச் சீவான்மாவானவன் சொப்பனாவஸ்தையிலே சுவமாயையினாலே கற்பிக்கப் பட்ட லோகம் அனைத்தினும் (சூக்கும சரீரியாய் நின்று) இன்ப துன்பம் நுகர்கின்றான்.

(௨௭) அவ்வான்மா வானவன் எல்லாம் ஒடுங்கிய சுழுத்தியிலே அஞ்ஞானத்தினால் மூடுண்டு சுகரூபத்தை அடைகின்றான்.

(௨௮) சென்மாந்தர கர்மங் கூடுதலால், அந்தச் சீவான்மாவானவன் பின்னர்ச் சுழுத்தியினின்றும் சொப்பனாவஸ்தையைச் சார்ந்து, (அதினின்று சாக்கிராவஸ்தையில் வந்து) விழிக்கின்றான்.

(௨௯) தூல சூக்கும காரண தேகங்களிலே எந்தச் சீவான்மா விளையாடுகின்றானோ, அவனிலிருந்தே விசித்திரமாயுள்ள எதுவும் பிறந்ததாகும்.

(௩௧) இதனால் ஆதாரமாயும், ஆனந்தமாயும் அகண்டமாயுமுள்ள அந்தச் சீவான்மாவிலே முன்னர்த் தோன்றியதாகக் கூறிய மூன்று சரீரமும் லயமடைகின்றது.

(௩௧. ௩௨) இந்த ஆன்மாவிலிருந்தே பிராணன், மனம், சர்வேந்திரியங்கள், ஆகாயம், வாயு, அக்கினி, அப்பு, அனைத்தையுந் தாங்கும் பூமி என்பன பிறந்தன

(௩௩. ௩௪) சர்வவியாபகமாயும், உலகத்துக்கோர் பெரிய ஆலயமாயும், நுண்ணியதினும் நுண்ணியதாயும் எந்தப் பிரமம் உளதோ, அந்தப் பிரமம் நீயேயாம் (ஆன்மாவேயாம்), நீயே (ஆன்மாவே) அந்தப் பிரமமாம்.

(௩௫. ௩௬) (ஆன்மா விசுவனாய்ச் சாக்கிரத்திலும், தைசசனாய்ச் சொப்பனத்திலும், பிராஞ்ஞனாய்ச் சுழுத்தியினும் நின்றபோது) எது (முறையே விராட்டாயும், சுராட்டாயும், சம்ராட்டாயும்) பிரகாசிக்கின்றதோ, அந்தப் பிரமம் நான் என்று (அருளினால்) அறிந்து சர்வபாசங்களினின்றும் வீடுறுகின்றான்.

(திராவிட இரத்நப் பிரகாசிகை.)

(35) ஆன்மா அம்பிகாசமேத சிவத்தோடு அருளினாலே ஐக்கியமா முறைமை—ஆன்மா சாக்கிராவஸ்தையிலே தூல விசுவனாய் நிற்குங்கால் சிவபிரான் தூல வைசுவானரனாகிய விராட் புருஷனாய் நின்றார். இந்த விராட் புருஷனுக்குத் தூலசரீரம் திரிலோகசராசரமா மெனக. ஆன்மா தேசசனாய்ச் சூக்கும சரீரமாய் நிற்குங்கால் சிவபிரான் சூக்கும சிருஷ்டியுடைய சூத்திரான்மாவாகிய சூக்குமசரீர இரணியகருப்பனாகின்றார். ஆன்மாப் பிராஞ்ஞனாய்ச் சூக்குமதர சரீரியாய் நிற்குங்கால், சிவபிரான் சூக்குமதர சரீரியாய் உமாசமேதராகிய ஈசராய் நிற்கின்றார் என்னும் உண்மையினாலே சிகரிணிமாலையுடையார்

அஞ்ஞாந மாயாப்யாம் விச்வோ ஜாக்ரதவஸ்தாயாம் ஸ்வப்நே ஸ்யாத்தைஜஸ: | அவித்யாமாத்ர ஸாக்ஷித்வாத் சம்ப்ரசாதேப்ராஞ்ஞோபவேத் | வைச்வாநரோத்ர பகவாந் விராட் புருஷஉச்யதே | சரீரம் யஸ்ய நிகிலம் த்ரைலோக்யம் ஸசராசரம் | ஹிரண்ய கர்ப்போ ஜகதாம் சூட்சுமத்ருஷ்டேர்

விவர்த்திதா | யது பாதே: ப்ராண கல்ப்பம் சூத்ரமாகுர் வேதவித: | விசுத்த ஸத்வ விலசந்மாயாதிஷ்டாநரசிக: | ஈச்வரஸ்த்வேஷ பகவா நம்பிகார்த்தாங் கருசிர: ||

என்று கூறினர். இந்தச் சுழுப்தி அவஸ்தையிலே சிவபிரான் சர்வஞ்ஞதாதி குணங்களினின்று பிரியாத சத்தியோடு இசைந்து நிற்கு முறைமை எவரும் அறிந்திலர் என்ற கருத்தினுலன்றோ சாந்தோக்கி யோபநிஷதமும்

அத்ரக்யஸ்யைதே ஸத்யா: காமா அந்ருதாபிதாநாஸ்தத் யதாபிஹிரண்யநிதிம்நிகிதமக்ஷேத்ரஞ்ஞா உபர்யுபரி ஸஞ்சரந்தோ நவிந்தேயு ரேவமே வேமா: சர்வா: ப்ரஜா அக ரகர்கச சந்த்ய ஏதம் ப்ரம்ம லோகம் நவிந்த ந்த்யந்ருதேநகி ப்ரத்யூடா: ||

இந்த இதயத்தின் கண்ணே சத்திய காமமுதலிய ஞான சத்தி குணங்கள் அவித்தையினுலே மறைப் புண்டுகிடக்கின்றன, பொன்னின் படை ஒன்றின் மேலொன்று செறிந்து கிடக்கும் இரணியபண்டாரம் புலப்படாது நிலத்தினுள்ளேபுதையுண்டு கிடப்ப, அதன் மீது அடிக்கடி சஞ்சாரஞ் செய்தும் அறிவிலிகள் அதனை அறியலுருதவாறுபோல, உள்ளக்குகையின் கண்ணே அமர்ந்த (மூலபண்டார) சிதாகாசத்தைப் பி.மலோகத்தை நித்திராகா காலத்திலே எப்போதும் அணைந்து சுகித்துக்கொண்டுவந்தும், அசத்தியத்தினுலே ஏய்ப்புண்டு அறிவிலிகள் இந்தப் பிரமலோகத்தை (சிதம்பரத்தை) க்கண்டாரில்லை" என்று கூறிற்று. இங்கே சுழுத்தி அவஸ்தையிலே உமை யம்மையோடு கூட மறைந்து நின்ற சிவபிரானே முன்னர் இருதய புண்டரீகத்தின் கண்ணே இருப்பவராகத் தியானிக்கப்படுபவராகக் கூறப்பட்டாரா மென்க. ஈண்டு சுழுத்தி அவஸ்தையிலே யிருப்பதாகப் பேசப்படும் பிரமம் ஏகான்மவாதிகளுடைய நிர்விசேஷப் பிரமமன்ரும் என்பதும், சிவாத்துவிதிகளுடைய சவிசேஷப் பிரமமாம் என்பதும் பிரமாணங்களினுலே வலியுறுத்தப்பட்டனவா மென்க. மாண்டூக்கியத்தின் சீவேசுர ஐக்கியம் நிருசிம்மோத்தரதாபநி யுபநிஷதத்தினுல் அறியப்படும் என்று சிகரிணிமாலை செப்புகின்றது. ஆதலால் அம்மாண்டூக்கிய சுருதிப் பொருளைக் கூறிய இக்கைவல்லியோப நிஷதபாகமும் அந்த நிருசிம்மோத்தரதாபநி யுபநிஷதங் கொண்டே பொருள் படுத்தவேண்டு மென்பது சித்தித்தது. இந்தத் தாபநியுபநிஷதம் சுழுத்தி அவஸ்தையிலே ஆன்மாவையும் பரமான்மாவையும் நிறுத்தி

ப்ராஞ்ஞ ஈச்வரஸ்த்ருதீய பாத: |

பிராஞ்ஞனும் ஈசுவரனும் மூன்ருவது பாதம் என்று கூறிற்று. பின்னரும் இந்தத் தாபநி யுபநிஷதம்

ஆத்மாந மாதாயமநசா ப்ரம்மணைகீகுர்யாத் |

ஞானசத்தியினுல் ஆன்மாவை எடுத்துப் பரமான்மாவாகிய பிரமத்தோடு ஐக்கியஞ் செய்க என்று கூறிற்று. ஈண்டு "மனம்" என்றது ஐதரேய உபநிஷத பரிபாஷையினுலே ஞானசத்தியின் மேலாயிற்று

அயத்நேநைவ ஜாநாதி தஸ்மாத் சர்வஞ்ஞ உச்யதே! சர்வாத்மா பரமை ரேபிர்குணைர்நித்ய சமந்வயாத்! ஸ்வஸ்மாத் பராத்ம விரகாத் பரமாத்மா சிவஃஸ்வயம்!!

என்று கூறிற்று. இதனுல் ஈண்டுக் கைவல்லியோப நிடத மந்திரத்தினுலே "ஆன்மா" எனப்பேசப்பட்டவர் சர்வஞ்ஞதாதி குணங்களினின்று வேறுருத பரமான்மாவாகிய உமாசமேத சிவபதியேயாம் என்று உணரப்படும்.

(33) பரமான்மாவாகிய சிவபிரான் சேதனு சேதனப் பிரபஞ்சத்துக்கு ஆதாரம்—சிவபிரான் ஆன்மாவில் இருக்கின்ருர்; ஆன்மாவுக்குள்ளே இருக்கின்ருர்; அவரை ஆன்மா அறிந்திலது; ஆன்மாவே அப்பரமான்மாவுக்கு உடல்; அவர் ஆன்மாவுக்குண்ணின்று (அதனைச்) செலுத்துகின்ருர்; அவரே (உன்னுடைய) ஆன்மாவுடைய அந்தரியாமியாம் உயிராய் சிவபிரானுர் என்று கொண்டு, பிரகதாரணியுபரிஷதம்.

யோவிஞ்ஞா நேதிஷ்டந் விஞ்ஞாநாதந்தரோயம் விஞ்ஞாநம்நவேத யஸ்ய விஞ்ஞாநம் சரீரம் யோவிஞ்ஞாநமந்தரோ யமத்யேஷத ஆத்மாந்தர்யாம்யம்ருதஃ ||

என்று கூறிற்று. இங்கே "அமிர்தம்" என்னும் பதம் சிவத்தின் மேலாகும், இந்தப் பிருகதாரணியோப நிஷதத்துக்கிசைந்து மத்தியந்தினசாகையும் ஒரே விஷயம் பேசும் சமானப் பிரகரணத்திலே, "விஞ்ஞானம்" என்றதற்குப் பிரதியாக "ஆன்மா" என்று வழங்கிற்று. ஆதலால் கண்ணுவசாகையுடையார் கூறிய "விஞ்ஞானமும்" மத்தியந்தின சாகையுடையார் கூறிய "ஆன்மாவும்" பசுவாகிய ஆன்மாவின்மேற் சென்றவாறு தெளியப்படும். ஐதரேயோப நிஷதத்திலே பராசத்தியின் பெயராகச் சொல்லப்பட்ட "விஞ்ஞானம்" என்னும் பதத்தின் கருத்து "ஆன்மா" எனப் பொருள்படும் இவ்விடத்து விஞ்ஞானம் என்னும் பதத்துக்குப் பொருளாகச் செல்லாதாமென்க. ஆன்மா (பசுவே) சரீரமாய், ஆன்மாவுக்கு அந்தரி யாமியாய் நின்று சிவபிரான் செலுத்துமாறுபோல, அசேதனமாகிய பிருதிவி முதலியவைகளைச் சரீரமாகக்கொண்டும், அவைகளுக்கு அந்தரியாமியாய் நின்றும், அவற்றைத் தொழிற்படுத்துகின்ருர் என்று கொண்டு, அப்பிருகதாரணியோபநிஷதம்.

யஸ்யப்ருத்வீசரீரம் |

என்றற்ருெடக்கத் தனவாகக் கூறிப்போந்தது. இவ்வுண்மையை நீலகண்ட சிவாசாரியர் தமது சைவ பாஷ்யத்தில் "அகிகுண்டலாதி கரணத்திலே" விளக்கி யிருக்கின்ருர். இதனுல் சத்தாகிய சேதனப்பிரபஞ்சமும், அசத்தாகிய அசேதனப் பிரபஞ்சமும் சிவபிரானுக்குச் சரீரமாம் என்றும் இந்தச் சத்தும் அசத்துமாகிய பசுபாசங்களுக்குப் பதியாயுள்ளார் சிவபிரானுர் என்ற கருத்தினுலன்ருே, சிவபுராணம்.

சச்சாசச்சஜ + த் விச்வம் சரீரம் பரமேஷ்டிநஃ | யதிதம் சதிதிப்ரோக்தம் யச்சாசதிதி கத்யதே | த்யாஃ பதித்வாத்து சிவஃ ஸதசத் பதிருச்யதே ||

இங்ஙனங் கூறிற்று. பரமான்மாவாகிய சிவபிரானுர்தமது அருட்சத்தியினுல் சேதனு சேதனப் பிரபஞ்சங்களெல்லாம் வியாபித்து அந்தரியாமியாய் நின்று செலுத்தி, அவை தம்மை ஆதாரமாகக் கொண்டு நிற்கச் செய்தருளினுர். இந்த மத்தியந்தின சாகை கண்ணுவசாகைகளின் பொருளை வாங்கி அருணந்தி சிவாசாரிவர், "இங்நிலைதானில்லையே னெல்லாமீச

ணிடத்திலு, மீசனெல்லாவிடத்திலுநின்றவந்நிலையையறிந்து" என்று கூறியருளினர்.

VIII

(பிரணவ பஞ்சாக்ஷர வாயிலாகச் சிவசத்தியோடு கூடிய சிவபிரானை ஆன்மாவிலே வைத்துத் தியானிக்கும் மற்றோர் உபாயம் கூறினமை)

ஆத்மாநமரணிம்க்ருத்வா ப்ரணவஞ்சோத்தராரணிம்
ஞாநநிர்மதநாதேவபாசந்தககிபண்டித: |

(இதன் பொருள்) (உ.உ. உ௫) ஆன்மாவை அரணியாகவும், (கீழ்க்கடை கோலாகவும்) பிரணவத்தை மேற்கடை கோலாகவுங் கொண்டு (இடைவிடாது சிந்தித்தலாம்) கடைதல் வாயிலாகப் பிறந்த சிவஞானக்கினியினல் பாசத்தை அறிஞன் தகிக்கின்றான்.

(திராவிட இரத்நப் பிரகாசிகை.)

(34) ஆன்மாவிலே சிவத்தைக் காண்டல்—கடவல்லியுபநிஷதமும் சுவேதாசுவதரோபநிஷதமும் அவரை (சிவபிரானை) ஆன்மாவில் உளராக எவர் காண்கின்றாரோ, அவருக்கே நித்தியமாகிய பேரின்பமெனப் பொருள் படும்.

தமாத்மஸ்தம் யேநு பச்யந்தி தீராஸ்தேஷாம் சுகம் சாச்வதம் நேதரேஷாம் |
என்று கூறிய மந்திரத்துக்கு உபப்பிரும்மணமாகப் போந்த வாயுசங்கிதை

தஸ்மாத் சகதயா சக்த்யாக்ருதி பச்யந்தியேசிவம் தேஷாம் சாச்வதிகீ சாந்திர்நேதரேஷா மிதிச்ருதி: |
இதயாகாசத்திலே (அறிவின்கண்ணே) அருட்சத்தியோடுகூடச் சிவத்தை எவர் அறிகின்றாரோ, அவர்க்கே நித்தியமாகிய பேரின்பமாம் என்று கூறிற்று. பின்னரும் சுவேதாசுவதரோபநிஷதம் (பிரமஞானிகளாகிய) அவர்கள் தியானயோக வாயிலாகச் சர்வஞ்ஞதை முதலிய சுவகுணங்களினலே ஆவரிக்கப்பட்டிருக்கும் சிவசத்தியைக் கண்டார்கள் என்ற கருத்தினல்

தேத்யாந யோகாதநுகதா அபச்யந்தேவாத்ம சக்திம் ச்வகுணைர்நி கூடாம் |
என்று கூறிற்று. இவ்வுண்மை கூர்மபுராண உத்தரபாகத்து முப்பத்தெட்டாம் அத்தியாயத்தினலும், சிகரிணிமாலை, இரத்நத்திரய பரீக்ஷை முதலியவைகளாலும் உணரப்படும். மகோபப் பிருமணங்களிலே சிகாரம் சிவம் என்றும், வகாரம் சத்தி என்றும், யகாரம் ஆன்மா என்றும், நகாரம் மாயை என்றும், மகாரம் மலம் என்றும் போந்த கருத்தினல்

சிகாரம் சிவரூபந்து வகாரம் சக்திருச்யதே |
யகாரமாத்மரூபஞ்ச நகாரம் க்ரந்தி ரூபகம் |
மகாரம் மலரூபஞ்ச இத்யர்த்த: பஞ்சவர்ணக:||

என்று கூறிற்று. முதற்கண்ணின்ற சிகாரமுதலிய இரு அக்ஷரமும் பதியாகிய சிவத்தையும், யகாரம் சேதனப் பிரபஞ்சமாகிய ஆன்மாவையும், நகாரமுதலிய இரு அக்ஷரமும் அசேதனப் பிரபஞ்சமாகிய பாசத்தையும் உணர்த்தியவாம் எனக் கொண்டு, ஆன்மாவிலே அருளோடு கூடிய சிவத்தை இடையறாது தயிலதாரைபோல மேலே சொல்லிய உபநிஷத உபப்பிரும்மணங்களுக் கிசையத் தியானயோகப்பியாசஞ் செய்தலினலே பாசந்தகிக்கப்பட்டுப்போம் என்பது பெறப்படும். கைலாச சங்கிதையானது வேதங்கள் பிரணவத்தினின்று தோன்றியவாமென்றும், பிரணவப்பொருள் சிவபெருமான் என்றுங்கொண்ட கருத்தினல்

வேதா: ப்ரணவசம்பூதா: ப்ரணவார்த்தா மகேச்வர: |
என்று கூறிற்று. சிவபிரானே பிரணவம் என்றும், பிரணவமே சிவபிரான் என்றும், வாச்சிய வாசக சம்பந்தத்தினல் அதிகம் பேதம் இன்றும் என்றுங்கொண்டு, சிவபுராணம்

சிவோவா ப்ரணவோக்யேஷ ப்ரணவோவா சிவ: ஸ்மிருத: |
வாச்ய வாசகயோர் பேதோநாத் யந்தம் வித்யதேயத:||
என்று கூறிற்று. இதனல் மேலே கூறிய பஞ்சாக்ஷரத்தின் முதல் இரண்டெழுத்தும் இந்தப் பிரணவ பஞ்சாக்ஷரத்தினலே குறிக்கப்பட்டுள்ளது. கீழ்க்கடை கோலாகக்கொள்ளப்பட்ட ஆன்மாவானது ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரத்திலே நடு எழுத்தினலே குறிக்கப்பட்ட (சேதனப் பிரபஞ்சமாகிய) ஆன்மாவாகும்; இந்த ஆன்மாவிலே பிரணவப்பொருளாம் அருட்சத்தியோடு கூடிய சிவத்தை இடையறாது அபேதமுறத்தியானித்தல் வேண்டும் என்றும், அதனல் பாசம் தகிக்கப்பட்டுப்போம் என்றும் உண்மை சாதித்துக் கைவல்லியோபநிஷதம் மேலே சொல்லியவாறு உபதேசித்தது, இந்த மந்திரத்தைப் போன்ற மற்றோர் மந்திரம் சுவேதாசுவதரோபநிஷதத்து முதலாம் அத்தியாயத்துப் பதினன்காம் மந்திரத்திலும் காணப்படுகின்றது. இது சுருதிகளிலன்றிப் புராணோபப் பிரும்மணங்களிலுங் காணப்படுகின்றது. சீவான்மாவுக்கும் பரமான்மாவாகிய என்னோடுறப் பிரணவத்துக்கு முள்ள ஐக்கியம் சம்பந்தம் அறிவிக்கப்படுதலும் அறிவிப்பதுமாம் சம்பந்தம் என்று கொண்டே, கைலாயசங்கிதை

சீவாத்மநோ மயாசார்த்தமை க்யஸ்ய ப்ரணவஸ்யச |
போத்ய போதக பாவோத்ர சம்பப்த ஸ்ஸமுதீரித:||
என்று கூறிற்று. பிரணவத்தின் பொருள் சிவபெருமான் என்ற கருத்தினலன்றோ, ஆன்மாவைக் கீழ்க்கடை கோலாகவும் (சிவப்பொருள் கொண்ட) பிரணவத்தை மேற்கடைகோலாகவுங்கொண்டு தியானமதனஞ் செய்தலால் அறிஞன் பாசத்தைத் தகிக்கின்றான் எனப் பொருள்படும்

ஆத்மாநமரணிங்க்ருத்வா |
என்னுங் கைவல்லிய சுருதியோடு, "சிவத்தை அறிந்து சாந்தத்தை அடைகின்றான்," எனவும், "ஈசுரராகிய அச்சிவபிரானை அறிந்து அமிர்தராகின்றார்" எனவும், "பிரமத்தை அறிகிறவன் பரத்தை (சிவத்தை) அடைகின்றான் எனவும், "சிவபிரானை அறிந்து வீடுறுகின்றான்" எனவும் பொருள் கொள்ளும்

ஞாத்வாசிவம் சாந்தமத்யந்தமேதி |
ஈசந்தம் ஞாத்வா ம்ருதா பவந்தி |
ப்ரம்பவிதா ப்ரோதிபரம் |
ஞாத்வாதேவம் முச்யதே சர்வபாசை:||

என்னுஞ் சுருதிகளையும் சைவபாஷ்யத்து முதற் சூத்திரத்தின் கீழே நீலகண்டசிவாசாரியர் ஒருங்கு உதகரித்திருக்கின்றார். சிவபிரான் ஓங்காரப்பொருள் என்பது கொண்டே "ஓங்காரத்துட் பொருளதாயினனை" என்றற் றொடக்கத்த திராவிட சுருதிகளுங் காணப்படுகின்றன.

யதோ வாசோ நிவர்த்தந்தே ப்ராப்ய மநசாசக |

எவரிடத்திலிருந்து செல்லமாட்டாதுவாக்கானது மனசோடு மீண்டுவிடுகின்றது என்று தைத்திரீயசுருதி மொழிதலால், மேலே கண்டவாறு சட அந்தக்கரண மனசாகாத ஞானசத்தி எனப்படும் "மனசு"க்கே ஆன்மாவைச் சிவத்தோடு ஐக்கியஞ்செய்யும் வன்மையுளதென்பது பெறப்படுகின்றது. இது பற்றியே பிருகதாரணியோபநிஷதம்

மநசைவாநுத் ருஷ்டவ்யம் |

(அருள்) ஞானசத்தியினல் மாத்திரம் அறியத்தக்கது என்று பொருள்படக் கூறியதுமாமென்க. இம்மந்திர உண்மையைக் கடவல்லியுபநிஷதத்திலும் காண்க.

36. சிவமே தானெனநிற்றல்—சனற்குமார சங்கிதை

விசிந்தயேத் ஸ்வாத்மநி சம்புமீசம் சிவம் சாந்தமு மாத்விதியம் |

யோகியானவன் தன்னறிவின்கண்ணே சம்புவும், ஈசரும், சாந்தரும், அருட்சத்தியோடு கூடிய அதுல்லியருமாகிய சிவபிரானைச் சிந்திக்கக் கடவன் என்று கூறிற்று. இப்படிப்பாவிக்குமிடத்துப் பரமான்மாவாகிய சிவன் வேறு என்றும், ஆன்மாவாகிய தான் வேறு என்றும் மோகத்தினல் உபாசிப்பவனுக்குச் சிவத்துவம் எய்தாது என்றும், ஆதலால் சிவன் வேறு தான் வேறு என்னும் தவிதபாவனை ஒழிந்து, சிவனே தான் என்னும்படி அத்வைத பாவனையை எக்காலமும் செய்யக்கடவன் என்று கொண்டு சிவயோகம் பேசுமிடத்திலே, சர்வஞானேத்தரசுருதி

அகமாத்மா சிவோக்யந்ய: பரமாத்மேதிய: ஸ்மிருத: |
ஏவமுபாசதே மோகந் நசிவத்வ மாப்நுயாத் |
சிவாந்யஸ்த்வக மேவாந்ய: ப்ருதக்பாபம் விவர்ஜயேத் |
ய: சிவ: சோகமேவேத்யத் வைதம் பாவயேத்சதா||

சொல்லுகின்றது என்று கூறிற்று, இந்தச் சுருதியின்பொருளைக்கொண்டே திராவிட செம்புகேசுவர புராணம்

பேதமாகிய பாவனை பேணுவதெல்லா
மேதமாகிய பந்தமேயென நியானெனு மால்
போதவாருயி ரபேத பாவனை புரிவஃதே
மாதராயுயிர் முத்தியென் றுரைத்திடு மறையும்.

என்று கூறிற்று, இக்கைவல்லியோபநிஷதத்திலே ஆன்மாவே சிவம், சிவமே ஆன்மா என்பது பொருள்பட

தத்வமே த்வமேவதத் |

அதுவே நீ, நீயே அது என "அத்துவிதங்" கூறியதின் பொருள் என்னையோவெனில் சதுர்வேத தாற்பரிய சங்கிரகம்

அத்வைதமாக மசிரோ பிருபாச நாயாமுக் தந்தவேதி பரமார்த்த தயாநவாச்யம் | பேதஸ்புடோ கருட மாந்த்ரிகயோ ரளிகந் தாதாத்ம்ய பாவ:மத: பி விஷம் ப்ரமார்ஷி||

கருடனும் மாந்திரிகனும் தம்முள் வேறுதல் வெளிப்படையாயினும், கருடோகம் பாவனை விஷத்தை நீக்கன் மாத்திரைக்கே வேண்டப்படும்; அதுபோல, பரமான்மாசீவான்மாஎன்னும் பதார்த்தங்கள் இரண்டும் தம்முள் வேறென்பது தேற்றமாயினும், உயிர்களுக்கு மல நீக்கத்தின் பொருட்டு ஈண்டு "ப்ரம்மாகம்" பாவனை கூறப்பட்டது. இங்ஙனமாதலில் அது கொண்டுதானே நிருபசரிதைக்கியம் கூறுதல் சாலாது என்பது பெறப்படுகின்றது.

மாந்திரிகன் தனது சரீரத்தைக் கருடனுகப்பாவிப்பானல்லன், மற்றுப் பாவிக்குமாறு என்னையெனில், அவன் தன் ஆன்மாவைக் கருடனுக்கு அதிதைவமாம் மந்திரரூபமாகப் பாவிப்பன், ஆண்டு எல்லாப் பொருளின் தருமங்களும் ஆன்மாவுக்குளவாம் என்னும் கருத்தால் சர்வஞானேத்தரசுருதி

சர்வேதர்மா ஆத்மநஸ்ஸந்தி |

என்று கூறிய முடிந்த வார்த்தையால், தற்பாவ பாவமாய்ச் சார்ந்த தன் வண்ணமா மியல்புடைய ஆன்மா அந்த மந்திர தன்மியாய், மந்திரசொருபியே யாவன்; அங்ஙனம் பாவனை சத்திய பாவனையாதலினன்றே, சத்தியபலமாக விஷநிவிர்த்தியாகா நிற்கும் என்று கூறினர் சிவஞான யோகிகளுமாமென்க. இவ்வாறு சத்திய பலமாகச் சிவோகம் பாவனையாகிய பிரம்மாகம் பாவனையினலும் பாசமாகிய விஷம் நிவிர்த்தி யாகாநிற்கும் என்று ஓர்க.

(37) மாயையினல் மோகிக்கப்படுவது ஆன்மா வன்றிப் பரமான்மாவன்று மென்பது—முப்பத்து மூன்றும் ஈசுவர தத்துவத்தினராகிய அனந்தேசுவரரால் மாயையிலே யிருந்து பிறந்த கலைகாலநியதி வித்தை ராகம் என்னும் ஐந்து தத்துவங்களையும் ஆன்மா பஞ்சகஞ்சுகமாய்ப் பூண்டு புருஷனாய் (பசுவாய்) ப்போசங்களைப் புசிக்கின்றான் என்று சிவபுராணங்களும் சிவாகமங்களும் செப்புகின்றமையானும் இந்தப் பஞ்சகஞ் சுகமுடையனாய் நின்ற (வைதிக சைவருடைய) ஆன்மாவுக்கும் (சிவத்துக்கும்) மாயோபாதிப்பட்டுப் புருஷனாய் (பசுவாய்) நிற்கும் மாயாவாதிகளுடைய பிரமத்துக்கும் பேதமின்றும் என்ற கருத்தினல், கைலாயசங்கிதை

சர்வஞ்ஞ:சர்வகர்த்தாச சிவ ஏவஸ்வ மாயயா | சங்குசத்ரூப இவ ஸங்புருஷ: ஸம்பபூவ: | கலாதிபஞ்சகேநைவபோக்திருத்வேந ப்ரகல்பித: | இதி ஸ்தாநத்வ யாந்தஸ்த: புருஷோந விரோதக: ||

முற்றறிவு முற்றுத் தொழிலுடைய ஆன்மா (சிவன்) சுவமாயையினலே புருஷனுயினன் (பசுவாயினன்); அவ்வான்மாவே (சிவன்றானே) கலாதி பஞ்சகத்தினலும் போக்தாவாம் புருஷனுயினன் (பசுவாயினன்) (ஏகான்மவாதிகளுடைய) மாயோபாதி கற்பனை, (வைதிகசைவருடைய) கலாதி பஞ்சக கற்பனை என்னும் இருதிறத்தானும் எய்திய புருஷன் (பசு) வேறுபாடிலன் என்று முடித்துக் கூறியது. இவற்றின் விரிவைக் கைலாசசங்கிதையிலும், நாம் எழுதிய "சென்னை

ஆரியனுர் பிரமம் பரப்பிரமமாகாத சீவப்பிரமம்" என்னும் சிறு புஸ்தகத்திலும் காண்க. இதனுல் மாயாவாதோபநிஷதங்களிலே மாயோபாதிப் பட்டுப் பசுவாய் நிற்கும் பிரமம் ஆன்மா என்க; அங்ஙனம் மாயோபாதிப் பட்டுப் பசுவாய்ப்போதராத பிரமம் சிதம்பரவாதோபநிஷதங்களிலே தரும தருமி சம்பந்தமாகிய சம்வாயத்தினுலேனும் தாதான்மியத்தினுலேனும் சிவசத்தியை ஓர்காலும் பிரியாத] பரப்பிரம சிவமேயாம் என்ற கருத்தினுல், சிவபுராணம்

அபரேது பராசக்திஃ சிவஸ்ய சமவாயிநீ | தாதாத் ம்யமநயோர்நித்யம் வந்நிதாககயோரிவ | அதஸ்தத்தர்ம தர்மித்வாத் பராசக்தி: பராத்மந: ||

சூரியனுடைய கிரணம் போலப் பராசத்தி சிவபிரானுடைய சமவாயசத்தி என்றும், குணகுணி பாவத்தினுல் பராசத்திக்கும் பரமான்மாவுக்கும் உள்ள சம்பந்தம் அக்கினியும் சூடும் போல நித்தியமாகிய தாதான்மிய சம்பந்தமாம் என்றுங் கூறியதாமென்க. இதனுல் மாயையினுலே மோகிக்கப்பட்டுச் சாக்கிராவஸ்தையிலே தூலபோக முதலிய புசிக்கப் போந்தவன் ஆன்மாவன்றிப் பரமான்மாவாகிய சிவசத்தி சமேத சிவபிரானல்லராமென்க. இந்தமாயோபாதிப்பட்ட ஆன்மா பிரமம் எனவும், ஈசன் எனவும், சம்பு எனவும், சிவன் எனவும், ஆங்காங்கு புராணங்களினும் உபநிஷதங்களினுஞ் சொல்லப்படும் ஆன்மாவையும், இப்பெயர் ஒற்றுமைவாயிலாக ஆன்மா எனவும், பிரமம் எனவும், ஈசன் எனவும், சம்பு எனவும், சிவன் எனவும் பேசப்படும் பரமான்மா வாகிய சிவபிரானையும் ஒன்றுபடுத்தி விவேகிகள் கலக்காதிருப்பாராக.

(இன்னும் வரும்).

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீஜ்ஞானசம்பந்தகுருப்யோநம:

திருமூலநாயனுர் அருளிச்செய்த திருமந்திரம்.

அயலும் புடையுமெம் மாதியை நோக்கி
லியலும் பெருந்தெய்வ மியாது மொன்றில்லை
முயலு முயலில முடிவுமற் றுங்கே
பெயலு மழைமுகிற் பேர்நந்தி தானே.

(பொழிப்புரை.) சமீபத்தினும் பக்கத்தினும் எம்மாதியை நோக்குமிடத்துச் சுருதி, யுக்தி, அனுபவத்திற்குப் பொருந்தும் பெரிய தெய்வம் யாதொன்றுமில்லை; முயற்சியும் முயற்சியில்லனவும் முடியவருதலும் முகில்போல் வேண்டியவற்றை யளிக்கும் நந்திப்பேர் வள்ளலாலேயாம்; என்றவாறு. (க)

கண்ணுத லானொரு காதலி னிற்கவு
மெண்ணிலி தேவ ரிறந்தா ரெனைப்பலர்
மண்ணுறு வார்களும் வானுறு வார்களு
மண்ண லிவனென் றறியகில் லார்களே.

(பொ-ரை.) திரிநேத்திரனுகிய மாதேவன் நமக்குவேண்டியவற்றை அளிக்கும் ஆதரவிலிருக்கவும், அளவில்லாத்தேவரிறந்தொழிந்து போனுர்; மற்று மண்ணிலும் வானிலுமுள்ளாரும் வழிபடுதற்குரிய தலைமையுடையான் இவனென்பதும் அறியமாட்டாராயினுர்; எ-று. (உ)

மண்ணளந்தான் மலரோன் முதற் றேவர்க
ளெண்ணளந் தின்ன நினைக்கிலா ரீசனை
விண்ணளந்தான் றன்னை மேலளந்தா ரில்லைக்
கண்ணளந் தெங்குங் கடந்துநின் றுனே.

(பொ-ரை.) மண்ணளந்தமாலும் மலரோனுகிய பிரமனும் ஏனைத் தேவர்களும், விண்ணையளந்தவனும் தன்னை மேலளந்தறிந்தவரையில்லாதவனும், கண்ணுலளக்கப்படாது அதைவிளக்குவானுமாகிய எம்மீசனைப்பன்முறையும் வழுத்திச் சிந்திக்கிலரையோ! எ-று. (ங)

கடந்துநின்றுன் கமல மல ராதி
கடந்துநின்றுன் கடல் வண்ணனெம் மாயன்
கடந்துநின்று னவர்க் கப்புற மீசன்
கடந்துநின்று னெங்குங் கண்டு நின்றுனே.

(பொ-ரை.) பிரமனுலும் விண்டுவாலும் அறியப்படாவாறு கடந்து நின்றுன் எம்மீசன்; அவ்வாறு கடந்துநின்றுனுயினும், எவற்றினினும் நிறைந்து நின்று அவற்றையெல்லாம் ஒருங்கே யறிந்து நிற்குமியல்புடையன் எம்மீசனென்றறிக; எ-று. (ச)

ஆதியுமா யரனு யுடலுண் ணின்ற
வேதியுமாய் விரிந்தார்ந் திருந்தா ரருட்
சோதியுமாய்ச் சுருங் காததோர் தன்மையு
நீதியுமாய் நித்த மாகிநின் றுனே.

(பொ-ரை.) ஆதியும் அரனென்னுந் திருநாமமுடையனுய் உடலகத்து நிறைந்த வெளியுமாய் விரிந்து நிறைந்த கருணையே தனக்குரிய சோதிவடிவமாகி ஒடுக்கமில்லா வியல்பினனுய் மெய்ப்பொருளுமாய் நித்தியமாய் நின்றுனெம்மீசன்; எ-று. (ரு)

கோது குலாவிய கொன்றைக் குழற்சடை
மாது குலாவிய வாணுதல் பாகனை
யாது குலாவி யமருந் தேவருங்
கோது குலாவிக் குணம் பயில்வாரே.

(பொ-ரை.) கொன்றைமாலையணிந்த சுழற்சியையுடைய கற்றைச்சடையுடையனுய்ப் பார்வதியை ஒரு பங்கிற்கொண்ட ஈசனை, அமரருந் தேவரும் குற்றமுடைய குணத்தராவரன்றி வேறியாதுஞ் சொல்லி வழுத்துவார்? எ-று. (சு)

காய மிரண்டுங் கலந்து கொதிக்கினு
மாயங் கத்தூரி யதுமிகு மவ்வழி
தேசங் கலந்தொரு தேவனென் றெண்ணினு
மீச னுறவுக் கெதிரில்லை தானே.

(பொ-ரை.) இரண்டுவிதமானகாயம் ஒன்றுபட்டுக் கொதிக்கினும் மாயமானகத்தூரி மிகுகின்ற வழியதுவே; ஆதலால், தேசத்தோடொட்ட எம்மீசனை ஒரு தேவனுகவைத்து வழிபடினும் எம்மீசன் உறவு கிடைத்தற்கு ஆக்ஷேபனையில்லை; எ-று. (எ)

அதிபதி செய்த அளகை வேந்தரை
நெதிபதி செய்த நிறைதவ நோக்கி
யதுபதி யாதரித் தாக்கம தாக்கி
யிதுபதி கொள்ளென்ற வெம்பெரு மானே.

(பொ-ரை.) அதிகாரஞ்செய்த அளகை வேந்தர் மிக்குநிறைந்த தவஞ்செய்தலைக்கண்டு அவரை உயர்த்தவிரும்பி இதுதான் நீங்கள் இருத்தற்குத் தகுதியான இடமென்று மோட்சவீட்டைக் கொடுத்தான் எம்பெருமான்; இதனுல் அவனது அருளியல்பிருந்தவாறறிந்து கொள்க; எ-று. (அ)

முடிவு பிறப்பையு முன்னே படைத்த
வடிக ளுறையு மரனெறி நாடி
லிடியு முழக்கமு மீச ருருவங்
கடிமலர்க் குன்ற மலையது தானே.

(பொ-ரை.) இறப்பையும் பிறப்பையும் அநாதியேபடைத்த எம்மீசன் உறையும் மோட்ச வுலகத்தை யெய்தற் குரிய அவ்வரனுல் அமைக்கப்பட்ட வழியைத்தெரிந்து கொள்ள வேண்டில், இடியும் அதன் ஓசையும் அவனதுருவமென்றும் அவன் கொன்றைமலர் கிடக்கும் மலையென்றும் அறியவேண்டியது; எ-று. (கூ)

வானப்பெருங் கொண்டன் மாலயன் வானவ
ரூனப் பிறவி யொழிக்கு மொருவனைக்
கானக் களிறு கதறப் பிளந்தவெங்
கோனைப் புகழுமின் கூடலு மாமே.

(பொ-ரை.) முகில்போல் நிறத்தனுகிய மால் தேவர் முதலாயினர் பிறவிவேரறுக்கும் உவமையில்லாதவனை, தாருகாவனத்தினின்றும் போந்த களிற்றியானை பிளிறப் பிளந்ததன் றோலை யுரித்த எம்பெருமான் பெருமைகளை எடுத்துச் சொன்னுல் மோட்சத்தை யடைதல் கூடும். எ-று. (க0)

(இன்னும் வரும்.)

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீஞ்ஞாநசம்பந்தகுருப்யோநமஃ

அருணந்தி சிவாசாரியசுவாமிகள் அருளிச்செய்த

சித்தியார் உரை

உலோகாயிதன் மதமறுதலை.

உள்ளதாவதுகண்டதென்றுரை
கொண்டதென்னுலகத்துநீ
பிள்ளையாய் வளர்கின்ற நாளுனைப்
பெற்றதாயொடு தந்தையைக்
கள்ளமேபுரி காலனுருயிருண்ணவென்
றொரு காலையாய்
மெள்ளவேயுளரென்றுகொண்டு
விரும்புமாறு விளம்பிடே.

(பொழிப்புரை.) உலகாயிதா! நீ யுலகத்துக் காட்சியே மெய்யென்றும் அனுமானம் முதலிய பொய்யென்றுங் கொண்டதென்னை? நீ பிறந்து வளர்கின்ற நாளில் உன் மாதாவின் உயிரையும் பிறப்பதன்முன் உன்பிதாவின் உயிரையும் கண்ணுல் காணுத்தொழிலைப் புரியும் யமன் கொண்டுபோக நீ இளமை நீங்கி அறிந்தபின்பு மாதா பிதா நமக்குண்டென்று மெல்ல எண்ணியவழி நீ கூறிய காட்சியன்று; அனுமானமே காண், எ-று. (க)

இடித்துமின்னியிருண்டு மேக
மெழுந்தபோதிது பெய்யுமென்
றடுத்ததும்மகில் சந்தமுந்தி
யலைத்துவார் புனலாறுகொண்
டெடுத்துவந்திட மால்வரைக்
கணிருந்துகொண்டல் சொரிந்ததென்று
முடித்ததும் மிவைகாட்சியன்
றனுமானமென்று மொழிந்திடே.

(பொ-ரை.) மேகமானது முழங்கியும் மின்னியும் இருண்டும் பரந்தெழுந்தவிடத்து இதனுன் மழைபெய்யு மென்று நினைப்புண்டானதும், ஆருனது, அகில் சந்தன முதலியவற்றைத் தள்ளி அலைந்தொழுகு நீரைக்கொண்டுவந்திட அதனைக்கண்டு பெரியமலையினிடத்தே மேகமிகுந்து வருஷித்த தென்று நினைந்து நிச்சயித்ததும், இவை இரண்டும் நீ கூறிய காட்சியல்ல அனுமானமென்று கூறுவாயாக; எ-று. (உ)

காண்டலோ வனுமானமாவதுங்
காட்சிமுன்னதுங் காட்சியேல்
பூண்டபூதவுடம்பினுள் ளெழு
போதமென்கொடு கண்டனை

மாண்டவாயின் மனங்கொண்
ஞானமுணர்ந்ததும் மனுமானமென்
றீண்டுபூத மியைந்ததிவ்
வுடலென்பதென் பிரமாணமே.

(பொ-ரை.) நீர் அனுமானமென்று கூறுவதுங் காட்சியே அது பூர்வக்காட்சியாகையால் பூர்வக் காட்சியுங் காட்சியென்று நீ கூறில் பூதக்கூட்டத்தினுள் ஓர் அறிவெழுமென்றது அனுமானமன்றி யாதுகொண்டு கண்டனை? அன்றியும், சத்தாதிகளைப் பொறியிடமாக நின்றறியுமென்னும் அறிவுங்காட்சியல்ல அனுமானமென்று கொள்வாயாக; இஃதன்றிப் பிரமாணமு மில்லையென்று கூறுவை அங்ஙனங்கூறில் பூதக் கூட்டத்தில் உருத்தோன்று மென்று கூறியதியாது; உன் காட்சியும் அனுமானப் பிரமாணமே யென்றறிவாயாக; எ-று.

பழுதிலாமறைகண்டநூல்
பழுதின்றி யுண்டதுபாரின்மேல்
மொழிவர்சோதிட முன்னியின்னது
முடியுமென்பது முன்னமே
அழிவிலாதது கண்டனம்மவை
யன்றியுஞ் சிலவாகமங்களில்
எழுதியோர்படி யென்றுகொண்டிரு
நிதியெடுப்பது மெண்ணிடே.

(பொ-ரை.) குற்றமில்லாத வேதமுதலாகிய நூற்கள் குற்றமின்றிச் சொல்வனவுள, அதெப்படி யென்னில் பூமியினுள்சோதிட நூலோர் கருதி நிகழ்காலத்தில் நின்றும் எதிர்காலத்து வினையை முன்பு கூறுகிற்பர்கள்; பின்பு அதுவும் அழிவில்லாததாகக் கண்டனம்; அவையொழிந்தும் சிலநூற் பிரமாணத்திலுள்ளபடியை எடுத்துக்கொண்டு இறந்த காலத்துவைக்கப்பட்டுப் பூமியின்கண் மறைந்து கிடக்கும் பொருள்களையும் எடுக்கப்படும்; அவை நூற்பிரமாண மென்றறிவாயாக; எ-று. (ச)

போதமானவை நித்தமென்று
புகன்றதென்னை யுருக்களா
யாதலோடழி வாகுமாதலினுக்குவோ
ரவர் வேண்டிடுங்
காதலோடு கடாதிமண்கொடியற்று
வோருளர் கண்டனம்
சீதநீரிலெழுந்த கொப்புளிகழ்ந்த
மாருதச் செய்கையே.

(பொ-ரை.) பூதம் நான்கும் நித்தமென்றும் அழியாததன்மையுடைய தென்றுங் கூறியதென்னை? பூதக்கூட்டத்தில் உருத்தோன்றுதலும் கெடுதலு முண்டாதலால் இவைநித்தமன்றியிவை கூட்டுவானொரு கர்த்தாவை வேண்டும்; அது எதுபோலவென்றால், நீ உவமானமாகச் சொன்ன குடமுதலானவை மண்ணைக் கொண்டு உண்டாக்குவானைக் கண்டோமாதலால்; நீரிடமாகக் குமிழிதோன்றுதல்போல மனம்முதலாயின தோன்று மென்று கூறினாய், குமிழியும் வாயுவால் உண்டாம்; ஆகையால் ஒருவிடத்திலும் மனமுதலானவற்றைக் கூட்டுதற்கு ஒரு கர்த்தா வேண்டுமென்றறிவாயாக. (ரு)

நீரின்வந்தெழு கொப்புணீரதுவா
யெழுந்நிகழ் பூதமு
மோரின்வேறுணர்வா யெழாவவை
பூதமாகி யுதித்திடுந்
தேரினூறடை காய்செறிந்தவை
சேரவேறு சிவப்பெழும்
பாரினிற் பிரியாதுபுந்தி
பழிப்புடம்பு கிடக்கவே.

(பொ-ரை.) நீரின் கண்ணே தோன்றுங் குமிழியும் நீராகுமதுபோல, விளங்கிய பூதமும் விசாரிக்குமிடத்து வேறாக அறியுமறிவாகாது காயபூதமேயாம்; அன்றியும் சுண்ணம்பும், வெற்றிலையும், பாக்குங் கூடி அவை கலந்தவிடத்து ஒரு சிவப்புண்டாகுதல்போல பூதக் கூட்டத்தின் ஓர் அறிவு எழுமெனக் கூறியது. எ-று. (சு)

கூறுசேர்வையின் வந்தபோது
சிவப்பெனுங் குணமொன்றுமே
வேறுவேறு புலன்குணங்களுடற்
கண்வந்து விளைந்ததென்
நூறுகாயடை கூடும்வேறொருவன்
றனுலென நோக்கிநீ
தேறுபூதசெயற்கும் வேண்டு
மொருத்தனென்று தெளிந்திடே.

(பொ-ரை.) சுண்ணம்பும், வெற்றிலையும், பாக்குமென்றிவை கூடப்பட்ட சேர்வையின் கண்வந்தவிடத்து சிவப்பெனும் ஒரு தன்மையே காணப்படும்; அப்படி, ஒரு தன்மையாகாது புலன் என்றும் பொறியென்றுங் குணங்களென்றும் தனித்தனி உடற்கண் வந்துண்டாகிய தென்னை? அதல்லாமலும், சுண்ணம்பும், வெற்றிலையும், பாக்கும் சிவப்பேறக் கூட்டுதற்கு ஒருவன் வேண்டு மென்பதனை நீ கருதியதுபோலப் பூதச் செயற்கும் ஒருத்தன் வேண்டுமென்று நிச்சயமாகத் தெளிந்திடுவாயாக. எ-று. (எ)

ஆனவைம்பொறி யுண்டிநித்திரை
யச்சமைதுனமாதியா
ஊனில்வந்திடு முன்பிலாதவை
யென்றுரைக்கினு லூதைபோல்
வானின்வந்திடு மாதராணலியாகி
மானுடராதியா
யோனிபன்மையுமின்றி பூதமுறும்
புணர்ச்சியோர் தன்மையே.

(பொ-ரை.) சிலம்பியிடத்து நூல்தோன்றுதல்போலமுன்பில்லாதவையான பஞ்சேந்திரியம், உணவு, துயில், பயம்,

மைதுனம் முதலியவை காயத்தின் குணமாக இப்போது உண்டாமென்று நீ சொல்லில், மாதர், ஆண், அலியாகிமானுடராதியாயும் ஆகாயத்தினின்றும் தோன்றல் வேண்டும்; பூதக்கூட்டம் ஒரு தன்மை யாதலால் மிருகபசுபக்ஷிதாபராதிகளாகிய யோனிபேதமு மில்லையாம். ஆகையால், நீ கூறியது பொருளன்று; எ-று. (அ)

ஐந்துநான் கொருமூன்றிரண்டொ
ன்றெனுதாயு டலங்களின்
வந்திடாவுணர் விந்தியங்களும்
வன்னபன்மையு மின்மையாம்
புந்தியோடிய வன்னபோக
குணங்கள் பூதபுணர்ச்சிதான்
றந்திடாதிவை பேதமாயிடவந்த
வாவினை தந்தவா.

(பொ-ரை.) நீ முன்பில்லையென்று கூறிய கன்மமில்லையாயின், யோனிபேதமுமில்லையாய் அந்தயோனி பேதங்களின் உண்டாகும் உடலங்களின் இந்திரியங்களும் ஐந்து, நான்கு மூன்று, இரண்டு, ஒன்று என்னும் அறிவுகளும் இல்லையாம்; அதல்லாமலும், புந்தியால் அறியும் அட்சரங்களும் புசிப்புகளும் குணபேதங்களும் பூதக் கூட்டம் தரமாட்டாது; இந்திரியம் மிகக்குறைவாகவும் சாதிபேதமாகவும் குணபேதமாகவும் இப்படிப் பேதித்திடவந்த அதனைக்கன்மந் தந்ததென்று அறிவாயாக. எ-று. (கூ)

அறிவுபூதம தென்னில்வேறு
புறத்தறிந்தமை கண்டிலஞ்
செறிவுதானுடலத் தெனிற்
சவமானபோதுட றேருமோ
குறிகொளாதுடல் வாயுவானது
கூடிடாமையி னென்றினி
பிறிதராதுயிர் நிற்கஞானமுறக்க
மென்பிறவாததே.

(பொ-ரை.) பூதங்களே அறிவாமென்று நீ கூறில் புலப்படக்காணப்பட்ட மண்ணிலும் நீரிலும் நெருப்பிலுங் காற்றிலும் அறிவு கண்டில மன்றோ? உடலிலே செறிந்தபோது தோன்றுவதென்னில் சவமாய்க் கிடந்தகாலத் தறிவு கண்டதில்லை; குறிக்கமாட்டாது வாயுப்பிறிந்த வழியேயென்று கூறினால், அந்த வாயுவானதும் உறக்கத்திலே பிரியாது நிற்க அறியாமல் நிற்பானேன்? ஆகையால், பூதக்கூட்டத் தறிவு தோன்றாது, வேறோர் அறிவுண்டென் றறிவாயாக. எ-று.

அறிவுடற்குண மென்னிலானைய தாதியந்த
மெறும்பதா
வுறுமுடற்பெரி தானவற்றினு தித்திடும்
பெரிதாகவே
சிறுவுடற்செறி ஞானமுஞ்சிறி தாயிடும்
பரிணமமும்
பெறுமுடற்சிறி தாவதென்பெரி தாவதென்
சிலபேசிடே.

(பொ-ரை.) அறிவென்று வேறொரு முதல் இல்லை, உடற்குணமே அறிவென்று நீ சொன்னால், ஆனைமுதல் எறும்பீறாக எடுத்த உடலில் பெரிதானவற்றின் உதிக்கும் அறிவு பெரிதாயுஞ் சிறிதானவற்றி னுதிக்கும் அறிவு சிறிதாயும் இருக்கவேண்டும்; அப்படியன்றி பரிணமத்தையுடைய யானையுடலுக்கு அறிவு சிறிதாயும் சிறிய வுடலையுடைய மானுடற்கு அறிவு பெரிதாயும் இருப்பதென்? ஆகையால், அறிவுடற் குணமன்று, வேறு நீ சொல்லத்தக்க துண்டாயிற்சொல்; எ-று. (கக)

போதமும்மெலி வாகியும்மலி பூதமானவை
கூடலிற்
பேதமோடு பெருத்துடற்கள் சிறுத்தபெற்
றிமையென்றிடின்
ஓதுடற்பெரி தானவுஞ்சிறி தாயிடா
சிறிதானவு
நீதியிற்பெரி தாயிடாமுன முள்ளதன்மையி
னீடுமே.

(பொ-ரை.) அப்படியல்ல, உடற்குணமே அறிவென்றது, பூதமானவை கூடுங்காலத்துப் போதமெலிவாகியும், பூதமலிவாகியுங் கூடலில் அறிவு சிறுத்துக் காயம் பெருத்ததென்றும், போதமலிவாகியும் பூதம் மெலிவாகியுங் கூடலில் அறிவுபெருத்துக் காயஞ்சிறுத்ததென்றும் அங்ஙனமுறைமைகூறின், பூதக்கூட்டத்தாற் றோன்று நீ கூறிய உடல்பெரிதானவுடல் சிறிதாயிடாது, சிறிதானவுடல் பெரிதாயிடாது, முன்ன முன்ன முள்ள முறைமைப்பாட்டில் நிற்கவேண்டும்; அங்ஙனம் நில்லாது பெரிய உடல் காலஞ்செனறால் சிறிதாயும் சிறிய உடல் காலஞ்சென்றால் பெரிதாயும் இருத்தலால் பூதக்கூட்டத்தில் தோன்றும் அறிவன்று; கன்மத்துக்கீடாகவே வடிவெடுத்துக் கொள்ளுதலாமென்று கருதுவாயாக. எ-று. (கஉ)

இயல்புகாணிவை யென்னின் வேறிசை
பெண்ணோடாணிரு தன்மையாஞ்
செயல்கொளர்விவர் செய்திகாரண
மாகவந்து செனிப்பதே
னியல்பதாமுடல் பூதகாரிய மாவதும்மிலை
யாகுமான்
மயலதாம்வினை யாலொருத்தன் வகுத்ததன்மை
யின் வந்ததே.

(பொ-ரை.) கன்மம் உடலாக வெடுத்துக் கொள்ளுதற்கறிவில்லை இவையெல்லாம் பூதவியல்பென்று நீ சொன்னால், இயல்பு ஒரு தன்மைப்பட்டிருத்தலன்றி வேற்றுமைப்படப் பொருந்தி இரண்டுதன்மையாகிய பெண் ஆண் என்னும்முறை

மையைக் கொள்ளாது; இதல்லாமலும், பூதகாரணமாகில் இரண்டு தன்மைப்படப் பெண் ஆண் என்னும் முறைமைகாரணமாகப் பிறப்பதென்னை? ஆகையால், இயல்பாமென்றவுடல் பூதவியல்புமல்லவாய்ப் பூதகாரியமாவதும் இல்லையாம்; அதனால், நீ கூறியது மயக்கத்தை யுடைத்தாம்; கன்மத்துக்கீடாக ஒருத்தன் உண்டாக்கப்பட்ட தன்மையினாலே உருக்கள் வருமென்றறிவாயாக. எ-று. (௧௪)

காரணம்மவை யென்றதென்னை கடாதிபோ
னிகழ் காரிய
நேரணைந்து சமைந்துநின்றிடு மென்ப
தும்மது நேர்கிலோம்
போரணைந்திடு மொன்றோடொன்று பொருந்து
மாகில் வருந்தியு
நீரணைந்தொரு தீயினின்றது கண்டதாயி
னிகழ்த்திடே.

(பொ-ரை.) உருக்கட்குப் பெண்ணாண் செய்திகாரணமென்று நீ கூறியதென்னை? மண்ணினிடத்தில் கடாதிகள் தோன்றுமாறுபோலப் பூதகாரணத்தில் பெண் ஆண் காரியப்பட்டுத் தம்மிற் கூடிய கூட்டத்தே உருச்சமைந்திடுமென்று நீ சொல்லுகிற இது யாம் பொருந்துகிறோமில்லை; அதெப்படியென்னில், நீ கூறிய பூதங்கள் நான்கும் தம்மின் மாறுபடும் அவை மறுதலையாகாமல் கூடுமாயின் நீருந்தீயும் ஓரிடத்தில் கூடிநின்ற தன்மையை உன்பிரத்தியட்சப் பிரமாணத்திற் கண்டதுண்டாயின் வருந்தியாவது சொல்வாயாக. எ-று.

பூதமேவு புணர்ச்சியே புரிகாய
காரண மாகுமேற்
காதலானொடு பெண்ணுமேவு புணர்ச்சி
காரண மாவதென்
ஆதியேயுலகத்தி லானொடு பெண்ணு
மாயணை காரிய
நாதனாயகி யோடுகூடி நயந்த
காரண மென்பரே.

(பொ-ரை.) பூதக்கூட்டமே பொருந்தப்பட்ட காயத்துக் காரணமாயின், பெண் ஆண் காதலோடு புணரும் புணர்ச்சி காரணமாக வுருக்கள் காரியப்படுவானேன்; அங்ஙனமானது, அநாதியே கர்த்தாநாயகியோடு கூடிப்போகத்தை விரும்ப, அது காரணமாக ஆதியே உலகின்கண் ஆண் பெண் காரியப்பட்டு அது காரணமாக உருக்கள் காரியப்பட்டு வருதலன்றிப் பூதக்கூட்டங் காரணமெனப் படாது. எ-று. (௧௫)

கந்தம்வெம்மை கலந்திடும்புனல் கன்மமென்
செய்ததென்றனை
சந்தனந்தழல் சாரநீரிரு தன்மையுற்றிடு
மாறதோர்
தந்தகன்மமி ரண்டணைந்து தருஞ்சுகத்தொடு
துக்கமுஞ்
சிந்தியாவெழு சீவனுற்றிடும் வேறுடற்கிலை
தேறிடே.

(பொ-ரை.) தண்ணீரானது சந்தனாதிகளைக் கூடிக் குளிர்ந்தும் நெருப்பைக்கூடி வெப்பங்கலந்துமிருத்தலால்,இதென்னகன்மஞ் செய்தது, ஆதலாற் கன்மமில்லையென்று கூறினாய்; நீ உவமானங்கூறிய நீர் சந்தனத்தையும் தழலையுஞ் சார ஒரு பொருட் கிரண்டுதன்மையுண்டான வாறுபோல விசாரிப்பாயாக, கன்மமிரண்டு வகைப்படப் பொருந்திச்சுக துக்கங்களைக் கொடுக்கும்; அந்தச் சுகதுக்கங்களை யுற்றறிந்திடுவது சேதனமான வுயிருக்கல்லது அசேதனமான உருக்கட்கில்லையென்றறிவாயாக; எ-று. (௧௬)

இன்பமெய்தியிருந்து நீவினையில்லை
யிங்கியல்பென்றிடிற்
றுன்பமெய்திடுவா னென்மற்றிது
சொல்லிடாய் சொலவல்லையேல்
முன்புசெய்திடு கன்மமென்றறி
கன்மமு முதல்வனறிந்
தன்பினாலுறுவிக்கு மப்பயனுங்
கமைப் பொடநாதியே.

(பொ-ரை.) நீ பெண்களுடன் கூடிப் போக வின்பத்தை யனுபவித்திருந்தும் இயல்பொழியக் கன்மமில்லை யென்று கூறில், அந்தப் பெண்கள் நீங்கிய விடத்துத் துக்கப்படுவானேன்? இதெதால் வந்ததென்று சொல்லவல்லையாகில் சொல்லுவாயாக; பெண்களுடன் கூடிப்போகத்தை அனுபவிப்பதும் அவரை நீங்கித்துன்பத்தை அனுபவிப்பதும் நீ முன்செய்த புண்ணிய பாவமென்றறிவாயாக; அந்தப்புண்ணிய பாவங்களுந் தானாக அணைவதன்று, கர்த்தாவானவன் அறிவுகள் செய்தகன்மத்துக் கீடாக அறிந்து அனுக்கிரகத்தாலே ஊட்டுவன்; அறிவுங் கன்மமும் அதனைக் கூட்டுதலும் அநாதியே யுள்ளது. எ-று. (௧௭)

அநாதியேலமைவின் றெனின்
மலமாயைகன்ம மணுச்சிவன்
அநாதிகன்மமணுக்கள் செய்யவறிந்து
கன்மமுடற் செயா
அநாதிகாரிய மாமுடற்க
ளசேதனம் மனையாவறிந்
தநாதியாதி யமைக்கவேண்டு
மமைப்பினோடு மநாதியே.

(பொ-ரை.) நீர் கூறியவை யநாதியே யாமாகில் ஒருவனாற் கூட்டுதலில்லை யென்று கூறின், மலமும் மாயையும் கன்மமும் கர்த்தாவும் அநாதி; கன்மத்தை யான்மாக்கள் செய்ய அந்தக்கன்மந்தானாயறிந்து ஆன்மாக்களுக்கு உருவை எடுத்துக் கூட்டமாட்டாது; அநாதியே காரியப்பட்டு

வரும் உடற்கள் அசேதனமாகையால் ஆன்மாவை அறிந்து கூட்டமாட்டாது; ஆகையால், அநாதியாகிய கர்த்தா ஆன்மாவையுங் கன்மத்தையும் அதற்குப் பொருந்தின உருவையும் ஆதியாகக் கூட்டல் வேண்டும்; அப்படி அவன் கூட்டினகூட்டரவும் அநாதியானகயால் இதுவும் அநாதிதான். எ-று. (கஅ)

காணொணுகரணங்களுக் குயிர்கண்
டிடாமையினின் றெனிற்
காணுமோகடங்கண்ட கண்ணினைக்
கண்டு நிற்பதுங்கண்ணதே
காணொணுதுயிர் தானுமிப்படி
கண்டிடுங் கரணங்களைக்
காணொணு கரணங்களுக்குயிருண்மை
யாவதுங் கண்டிடே.

(பொ-ரை.) புறக்காணங்களுக் குயிர்கான வொண்ணுதாகையாற் காட்சிக்குப் புலப்படாமையின் ஆன்மாவென்று ஒன்றில்லையென்று கூறின், சரீரமானது தன்னைக்கண்ட கண்ணைத்தான் காணவல்லதா? அச்சரீரத்தைக் கண்டு நிற்பதுங் கண்ணுக்குள்ள தொழிலேகாண்; பிரத்தியட்சமாகிய கண்ணுக்குக் காணவொண்ணுதென்ற வுயிருமித்தன்மைத்து; உயிர் சேதனமாகையாற் கரணங்களைக் கண்டு நிற்கும்; கண்களைச் சரீரமறியாதவாறுபோலக் கரணங்களும் அவ்வான்மாவைக்காணவொண்ணுது; ஆன்மாவை உண்மையாக உண்டென அறிவாயாக. எ-று. (கக)

அங்கியானது தானுமொன்றை யணைந்து
நின்று நிகழ்ந்திடும்
பங்கியாதுயிர் தானுமிப்படி பற்றியல்லது
நின்றிடா
தெங்குமார்தயி லத்தையுண்டெழு தீபமான
தெரிந்திடு
மங்கதாமுட னின்றுகன்ம மருந்தியா
ருயிராவதே.

(பொ-ரை.) நெருப்பானதோ ரிந்தனத்தைப்பற்றி நின்று தன்வடிவைக் காட்டுந் தன்மையன்றித் தனித்துநின்று தன்வடிவைக்காட்டுந் தன்மையை யுடைத்தன்று; அதுபோல ஆன்மாவும் ஓர் உருவைக்கூடியன்றி நிற்கமாட்டாது; தகளியெங்கும் நிறைந்த எண்ணெயைப்பருகி யோங்கிய தீபமான தெரியாநிற்கும்; அப்படிக்கன்மத்தா லெடுத்துக்கொண்ட காயத்தினின்றுங் கன்மத்தைப்புசிப்பதான்மாவாம். எ-று. ()

(இன்னும் வரும்)

உ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீஜ்ஞானசம்பந்தகுருப்யோநம:

தாயுமான சுவாமிகளருளிச் செய்த பாடல் உரை.

பொருள்வணக்கம்.

முன்தொடர்ச்சி.

விண்ணுதிபூத மெல்லாந் தன்னகத்திலடக்கிவெறு
வெளியாய் ஞானக்
கண்ணுரக்கண்டவன்பர் கண்ணூடேயானந்தக்
கடலாய் வேறென்
றெண்ணுதபடிக் கிரங்கித் தானுகச் செய்தருளு
மிறையே யுன்றன்
தண்ணருஞ்சாந்தவருடனை நினைந்து கரமலர்க
டலை மேற்கொள்வாம்.

(பொ-ரை.) ஆகாயம் முதலான பூதங்களை யெல்லாம் தனக்குள்ளே யடக்கி வெட்டவெளியாகி ஞானக் கண்ணிறையும்படி தரிசித்த அன்பர்களுடைய அந்த ஞானக் கண்ணினிடத்து இன்பசாகரமாகி அந்த அன்பர்கள் மற்றொன்றையும் நினையாத வண்ணம் அவர்களிடத்தில் மனமிரங்கி தானுகச் செய்தருளாநின்ற தலைவனே உனது குளிர்ச்சி நிறைந்தசாந்தருபமான கருணையை யெண்ணிக் கைம்மலர்களைச் சிரத்தின் மீது கொள்வோம். (கூ)

விண்ணிறைந்த வெளியா மென்மனவெளியிற்
கலந்தறிவாம் வெளியினூடும்
தண்ணிறைந்தபேரமுதாய்ச் சதானந்த மானபெருந்
தகையே நின்பால்
உண்ணிறைந்தபேரன்பாலுள்ளுருகி மொழிகுழறி
யுவகை யாகிக்
கண்ணிறைந்த புனலுகுப்பக்கர முகிழ்ப்பநின்னருளைக்
கருத்தில் வைப்பாம்.

(பொ-ரை.) பூதாகாயம் நிறைதற்குரிய பரமாகாயமாகி எனது இதயாகாயத்திற் சேர்ந்து ஞானகாயத்திலும் குளிர்ச்சிமிகுந்த பெரிய அமிர்தமாகி இடையறாத இன்பமயமான பெருமையுடையோனே உன்னிடத்தில் தனக்குள்ளே நிறைந்த பேரன்பினால் மனங்கரைந்து சொல்தடுமாறி சந்தோஷமடைந்து விழிகள் தம்மிடத்து நிறைந்த நீரைச்சிந்தகைகள்குவிய உன் கருணையை எமது கருத்திலிருத்துவோம்.

ஆதியந்தங்காட்டாத முதலாயெம்மை
யடிமைக்காவளர்த் தெடுத்தவனைப்போல
நீதிபெறுங்குருவாகி மனவாக்கெட்டா
நிச்சயமாய்ச் சொச்சமதாய் நிமலமாகி
வாதமிடுஞ்சமய நெறிக்கரியதாகி
மௌனத்தோர்பால் வெளியாய் வயங்காநின்ற
சோதியையென்னுயிர்த் துணையைநாடிக்கண்ணீர்
சொரியவிருகரங் குவித்துத்தொழுதல் செய்வாம்.

(பொ-ரை.) தோற்றக் கேடுகளை யுடையதல்லாத முதற் பொருளாகி எங்களைத் தனது திருத்தொண்டுக்காக வளர்த்தெடுத்ததாய்போல நீதியையுடைய ஆசாரியனாகி மனோவாக்குக்களுக்குத் தட்டுப்படாத சாசுவதப் பொருளாகி களங்கரஹிதமாகி மலரகிதமாகி தர்க்கவாதஞ் செய்கின்ற சமயமார்க்கங்களுக்கு அறிவரிதாகி மௌனநிலையை யுடையோரிடத்து வெளிப்பட்டு விளங்குகின்ற தேஜோராசியை என்னுயிர்க்குதவியாயிருப்பதைக் குறித்து கண்கள் நீரைச்சிந்த இருகைகளையுங் குவித்து வணங்குவோம் யாம். (கக)

அகரவுயிரெழுத்தனைத்து மாகிவேறு
யமர்ந்ததெனவகிலாண்ட மனைத்துமாகிப்
பகர்வனவெல்லாமாகி யல்லதாகிப்
பரமாகிச் சொல்லரிய பான்மையாகித்
துகளறுசங்கற்ப விகற்பங்களெல்லாந்
தோயாதவறிவாகிச் சுத்தமாகி
நிகரில்பசுபதியான பொருளைநாடி
நெட்டுயிர்த்துப் பேரன்பானினைதல் செய்வாம்.

(பொ-ரை.) அகரவுயிரானது எல்லாவெழுத்துக்களுந் தானேயாகி அவற்றிற்கு வேறாகியமைந்து நிற்பதுபோலச் சகலாண்ட சராசரங்களும் தானே ஆகி சொல்லப்படுவனவாகிய பொருள்களெல்லாமாகி அவையல்லாததாகி எல்லாப்பொருள்களுக்கும் மேலரன பொருளாகி சொல்லுதற்கரிய தன்மையதாகி குற்றமற்ற சங்கற்பமும விகற்பமுமாகிய எல்லாவற்றினும் படியாத ஞானவடிவாகி புனிதமாகி ஒப்பற்ற ஆன்மாக்களுக்கு இறைவனாகிய வஸ்துவை உத்தேசித்து பெருமூச்செறிந்து பெரிதான அன்போடு தியானிப்போம் யாம்.

சின்மயானந்த குரு.

அங்கைகொடுமலர்தூவி யங்கமதுபுளகிப்ப
வன்பினாலு ருகிவிழிநீர்
ஆறுகவாராத முத்தியின தாவேச
வாசைக்கடற் குண்மூழ்கிச்
சங்கரசுயம்பு வேசம்புவே யெனவுமொழி
தழுதழுத்திட வணங்கும்
சன்மார்க்க நெறியிலாத் துன்மார்க்க னேனையுந்
தண்ணருள்கொடுத் தாள்வையோ
துங்கமிகு பக்குவச்சனகன்முதன் முனிவோர்கள்
தொழுதருகில் வீற்றிருப்பச்
சொல்லரிய நெறியை யொரு சொல்லாலுணர்த்தியே
சொரூபானு பூதிகாட்டிச்
செங்கமலபீடமேற் கல்லாலடிக்குள்வளர்
சித்தாந்தமுத்திமுதலே
சிரகிரிவிளங்கவரு தக்ஷிணாமூர்த்தியே
சின்மயானந்த குருவே.

(பொ-ரை.) அழகிய கைகளால் மலர்களைச் சொரிந்து சரீரமானது புளகங்கொள்ள அன்பினால் மனங்கரைந்து கண்ணீர் ஆறாகிப்பெருக தெவிட்டாத மோக்ஷாவேசத்தோடுகூடியவாசையாகிய சமுத்திரத்தில் முழுகிசங்கரனே சுயம்புவாயிருப்பவனே சம்புவாயிருப்பவனே என்று துதித்தும் மொழிகுழறும்படி தொழுகின்ற நன்னெறி யொழுக்க மில்லாத துன்மார்க்கனாகிய என்னையும குளிர்ச்சியாகிய கருணைசெய்து ஆண்டருள்வாயோ பரிசுத்த மிகுந்த பக்குவத்தை யுடைய சனகன்முதலாகிய முனிவர்கள் நால்வரும் வணங்கிச் சமீபத்தில் வீற்றிருக்க சொல்லுதல் அருமையாகிய ஒப்பற்ற ஞானமார்க்கத்தை ஒரு மொழியால் அறிவுறுத்தி சொரூபானுபவத்தைக் காட்டி செவ்விய பத்மாசனத்தின்மீது கல்லாலின் கீழ் எழுந்தருளியிருக்கின்ற முடிவுசெய்யப்பட்ட மோட்சப் பிரதமான முதற்பொருளே சிரகிரியின்கண் ஆன்மாக்கள் பிரகாசிக்க யெழுந்தருளிய தக்ஷிணாமூர்த்தியே ஞானானந்தங்களைக் கொடுக்கிற சதாசாரியனே. (க)

ஆக்கையெனுமிடிகரையை மெய்யென்றபாவிநா
னத்துவிதவாஞ்சையாதல்
அரியகொம்பிற்றேனை முடவனிச்சித்தபடி
யாகுமறிவவிழவின்பம்
தாக்கும்வகை யேதிநாட்சரியைகிரியாயோக
சாதனம் விடுத்ததெல்லாம்
சன்மார்க்கமல்ல் விவைநிற்க வென்மார்க்கங்கள்
சாராதபேரறிவதாய்
வாக்குமனமணுகாத பூரணப்பொருள்வந்து
வாய்க்கும்படிக்குபாயம்
வருவித்துவட்டாத பேரின்பமானசுக
வாரியினை வாய்மடுதது்த்
தேக்கித்திளைத்த நீமுன்னிற்ப தென்றுகாண்
சித்தாந்த முத்தி முதலே
சிரகிரிவிளங்கவரு தக்ஷிணாமூர்த்தியே
சின்மயானந்த குருவே.

(பொ-ரை.) சரீர மென்கின்ற இடிகரையை உண்மையென்றெண்ணி யிருக்கிற பாவியாகிய நான் அத்துவிதப் பொருளின்மேல் இச்சைவைத்தல் யெட்டுதற்கரிய கொம்பிற் கட்டப்பட்டிருக்கின்ற தேனை உண்ண முடவன் விரும்பினவிதமாகும் இவ்வாறானபின் எனது அறிவானது விகசிக்கும்படி சுகமுண்டாகும் வகையாது இன்னாளவும் சரியைகிரியை யோகம் யென்பவற்றின் பழக்கத்தைவிட்டு விட்டதெல்லாம் நல்லநெறியன்று இவைநிற்கட்டும் இத்தன்மையான மார்க்கங்களும் அணுகாத பெரிய அறிவுருவாகி வாக்கும் மனமும் பொருந்தாத பூரணவஸ்துவானது வந்துகிடைக்கும்படி உபாயத்தை யுண்டாக்கித் தெவிட்டாத பேரானந்தமான இன்ப சாகரத்தை வாய்வைத்து நிறைய அனுபவிக்க நீ எனக்குப் பிரத்தியக்ஷமாவது எக்காலம் சித்தாத்த முத்திமுதலே. (உ)

ஒளவிடமிருக்க னொன்கின்றவாணவ
மடைந்திட்டிருக்கலோபம்
அருளின்மை கூடச்கலந்துள்ளிருக்கமே
லாசாபிசாசமுதலாம்
வெய்வியகுணம் பலவிருக்குமென்னறிவூடு
மெய்யனீவீற்றிருக்க
விதியில்லையென்னிலோ பூரணனெனும் பெயர்
விரிக்கிலுரை வேறுமுளதோ
கவ்வுமலமாகின்ற நாகபாசத்தினாற்
கட்டுண்டவுயிர்கண்மூர்ச்சை
கடிதகலவரியவரு ஞானசஞ்சீவியே
கதியான பூமிநடுவுள்
செவ்விதின் வளர்ந்தோங்கு திவ்யகுணமேருவே
சித்தாந்த முத்திமுதலே
சிரகிரிவிளங்கவரு தக்ஷிணாமூர்த்தியே
சின்மயானந்தகுருவே.

(பொ-ரை.) பொறாமையானது இருக்கவும் நான் என்கிற ஆணவமானது சேர்ந்திருக்கவும் லோபகுணமும் அருளில்லா

மையும் கலந்து உள்ளேயிருக்கவும் பின்னும் ஆசையென்னும் பேய் முதலாகிய கொடிய குணங்கள் அனேகம் தங்கியிருக்கின்ற என்னறிவினிடத்தில் மெய்யனாகிய நீ எழுந்தருளியிருக்கவிதியில்லை யென்று சொல்வாயாயின் பூரணன் என்கின்ற உன்திருநாமத்தை விரித்தால் இதின் பொருளானது வேறாயும் இருக்குமோ பற்றுகின்ற மும்மலமாகிய நாகபாசத்தால் பிணிப்புண்ட உயிர்களுடைய மூர்ச்சித்துக் கிடக்கிற நிலைவிரைவாக நீங்கும்படி பிரார்த்தியாமலே வந்தஞானசஞ்சீவினியே மோக்ஷமென்கிற நிலத்தினிடையில் செவ்வையாக வளர்ந்துயர்ந்த தெய்வீகமான குணமலையே சித்தாந்த முத்திமுதலே. (௭)

ஐவகையெனும் பூதமாதியை வகுத்ததனு
ளசரசரபேதமான
யாவையும் வகுத்து நல்லறிவையும் வகுத்துமறை
யாதிநூலையும் வகுத்துச்
சைவமுதலாமளவில் சமயமும் வகுத்துமேற்
சமயங்கடந்தமோன
சமரசம் வகுத்த நீயுன்னைநானணுகவுந்
தண்ணருள் வகுக்கவிலையே
பொய்வளரு நெஞ்சினர் கள்காணாத காட்சியே
பொய்யிலா மெய்யரறிவில்
போதபரிபூரணவகண்டிதாகாரமாய்ப்
போக்குவரவற்ற பொருளே
தெய்வமறைமுடிவான பிரணவசொரூபியே
சித்தாந்த முத்தி முதலே
சிரகிரிவிளங்கவரு தக்ஷிணாமூர்த்தியே
சின்மயானந்தகுருவே.

(பொ-ரை.) ஐந்துவகை யென்று சொல்லப்படுகிற பூதங்கள் முதலான பிரபஞ்சத்தைப் படைத்து அதனிடத்தில் அசரம் சரமென்று வேறுபட்டிருக்கிற உயிர்கள் எல்லாவற்றையும் படைத்து அவைகளுக்கு நல்லுணர்வையும் படைத்து வேதமுதலான நூல்களையும் படைத்து சைவமுதலாகிய அளவில்லாத சமயங்களையும் படைத்து அதற்குமேல் சமயாதீதமான மோனமாகிய சமரச நிலையைப் படைத்த உன்னையான் அடையவும், குளிர்ந்த கிருபையை நீ படைக்கவில்லையோ, பொய்யானது விர்த்தியடைகின்ற மனத்தையுடையவர்களாகிய அஞ்ஞானிகள் நாணுக் கூடாதகாட்சியே! பொய்யில்லாத மெய்யரது அறிவினிடத்து ஞான பரிபூரண அகண்டிதரூபமாகி போக்குவரவுகள் இல்லாதிருக்கிற வஸ்துவே; தெய்வீகமான வேதத்தின் முடிவாகிய ஓங்காரசொரூபியே சித்தாந்த முத்தி முதலே. எ-று. (௮)

ஐந்துவகையாகின்ற பூதபேதத்தினால்
ஆகின்றவாக்கை நீர்மே
லமர்கின்ற குமிழியென நிற்கின்றதென்னநான்
அறியாதகாலமெல்லாம்
புந்திமகிழுறவுண்டு டுத்தின்பமாவதே
போந்த நெறியென்றிருந்தேன்
பூராயமாக நினதருள்வந்துணர்த்தவிவை
போனவழி தெரியவில்லை
எந்த நிலைபேசினு மிணங்கவில்லையல்லா
லிறப்பொடு பிறப்பையுள்ளே
எண்ணி நானெஞ்சதுபகீரெனுந்துயிலுறு
திருவிழியுமிரவுபகலாய்ச்
செந்தழலின் மெழுகானதங்கமிவை யென்கொலோ
சித்தாந்த முத்தி முதலே
சிரகிரிவிளங்கவரு தக்ஷிணாமூர்த்தியே
சின்மயானந்த குருவே.

(பொ-ரை) ஐந்துவகையா யிருக்கிற பூதபேதத்தினால் உண்டாக்கப்படுகின்ற சரீரமானது நீரின்மீது அமைந்த குமிழியைப்போல நிற்கின்றதென்றும் நான் உணராதகால முழுதும் மனமகிழ்ச்சிமிகும்படி உண்டுடுத்து இன்பம் அனுபவிப்பதே கைவந்த நல்லமார்க்கமென்று நினைந்திருந்தேன் உன்றிருவருள் வந்து ஆதியந்தமாக அறிவிக்க இவைகள் போனவழிதோன்றவில்லை; எந்த நிலையை யெடுத்துப் பேசினாலும் சம்மதிக்கவில்லை; அல்லாமலும் மரணத்தோடு சனனத்தையும் மனத்தில் நினைத்தால் மனமானது பகீரென்கின்றது; இரண்டுகண்களும் நித்திரைசெய்யாது சரீரமானது இரவுபகலாக செந்தீயிலிட்ட மெழுகாய் உருகுகின்றது! இத்தன்மைகள் என்னிடத்து உண்டாவதற்குக் காரணம் யாது? சித்தாந்தமுத்தி முதலே. எ-று. (௯)

காரிட்டவாணவக் கருவறையிலறிவற்ற
கண்ணிலாக்குழவியைப்போற்
கட்டுண்டிருந்த வெமைவெளியில் விட்டல்லலாங்
காப்பிட்டதற்கிசைந்த
பேரிட்டு மெய்யென்று பேசுபாழ்ம்பொய்யுடல்
பெலக்கவிளையமுத மூட்டிப்
பெரியபுவனத்தினிடைப் போக்குவரவுறுகின்ற
பெரியவிளையாட் டமைத்திட்
டேரிட்டதன்சுருதி மொழிதப்பி நமனைவிட்
டிடருறவுறுக்கி யிடர்தீர்த்
திரவுபகலில் லாதபேரின்ப வீட்டினி
லிசைந்து துயில்கொண்மினென்று
சீரிட்டவுலகன்னைவடி வானவெந்தையே
சித்தாந்த முத்திமுதலே
சிரகிரிவிளங்கவரு தட்சிணாமூர்த்தியே
சின்மயானந்த குருவே.

(பொ-ரை.) கருமையாகிய ஆணவமலத்தால் உளதாகின்றகருவாகிய சிறுவீட்டில் உணர்ச்சியில்லாத கண்ணற்ற குழந்தையைப்போல கட்டுப்பட்டிருந்த வெங்களை வெளியில் வரச்செய்து துன்பமாகிய காவலையமைத்து அதற்குப் பொருத்தமான பெயரமைத்து உண்மை யென்று பேசப்படுகின்ற பாழாகிய நிலையற்ற சரீரமானது வலிமை பெறும்படி விளைகின்ற பலவகை உணவுகளை யுண்பித்துப் பெரிதாகிய உலகத்தின்கண் இறப்புப் பிறப்புகளாகப் பொருந்துகின்ற பெரிதாகிய லீலையை அமைத்து வைத்து அழகுபொருந்திய தன் சொல்லாகிய வேதமார்க்கத்தில் தவறினால் அப்படித் தவறினவுயிர்களை, யமனையனுப்பித் துன்பம் மிகும்படித்தண்டித்து அத்துன்பத்தையும் நீக்கி இராப்பகல்கள் அற்றபேரானந்த வீட்டிற்பொருந்தித் தூங்குங்கள் என்று எங்களுக்கு எல்லாச் சிறப்புக்களையும் அமைத்துவைத்த லோகமாதாவின் ரூபமான எமது தந்தையே சித்தாந்த முத்திமுதலே; எறு.

(இன்னும் வரும்.)

உண்மை விளக்கம்

எனும்

சித்தாந்த தீபிகை.

1897௵ அக்டோபர்௴ 21௳

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீஞானசம்பந்தகுருப்யோநமஃ

விநாயகப்பிரபாவதீபிகை.

(முன்தொடர்ச்சி)

இந்தப்பிரணவம் தாரகமென்னும் பெயரினையுடையது என்று முன்னே கூறினோமன்றோ? காசி க்ஷேத்திரத்தில் இந்தப்பிரணவ தாரகத்தையே சிவபெருமான் பிராணோத்கிரமணகாலத்தில் உயிர்களுக்கு உபதேசிக்கின்றாரென்று வேதங்கள் கூறுகின்றன. இவ்வுபதேசத்தால் அவ்வுயிர்கள் சிவனாரது ஸாரூப்யத்தையேயடைகின்றன. இதுவும் வேதபடிதமாகியதுநிச்சயம். இவ்வுண்மையையோசிப்பவர்கள்மந்திரராஜமாகியதாரகத்தைச் சிவவடிவமென்னாது வேறுயாதாகக்கூறுவார்கள்? பிரணவோபதேசத்தால் சிவஸித்தியே பிராப்தமாகின்றமையால், ஓமென்னும் அந்தப்பிரணவத்தைச் சிவஸ்வரூபமாகத்தெளிவது வெகுசுலபமென்க. இதனை அங்யதாகிரகிப்பது பாவத்தின் பயனென்றே அறியத்தக்கது. என்னை? காசியிலுபதேசிக்குந் தாரகமந்திரம இராமநாமமாகையால், இதுவே அந்தப்பிரணவதாரகமாமெனின், அதுகூடாது. எங்ஙனமெனின், காசியிலுபதேசிக்கு மந்திரம் இராமதாரகமாயினுமாகுக, பிரணவதாரகமாயினுமாகுக. அவ்வுபதேசத்தாற் கிடைக்கும்பேறு சிவப்பேறாக முடிந்தமையா லவ்வுபதேசமந்திரம் சைவமந்திரமேயாகும். இராமநாமம் சிவமந்திரமாவதெங்ஙனமெனின், சிவஸஹஸ்ரநாமத்தில் இராமநாமம் படிக்கப்பட்டிருத்தல்காண்க. இராமாவதாரஞ் செய்தவர் சிவபெருமானன்றெனின், தசரதன் சேய்க்கே இராமநாம முரித்து என்று யாம்கொள்ளாமையால், சிவன் இராமாவதாரஞ் செய்யாதது எமக்குப் பாதகமானதில்லை. தாசரதியைக்காட்டிலும் வேறு இராமருளரோவெனின், இவருக்கு முன்னொருஇராமரும், பின்னொரு இராமரும் முறையே பரசுராமர் பலராமர் என்று கேட்கப்பட்டமையால், இராமர் ஒருவரேயென்று சாதிக்கமுடியாது. தசரதராமருக்கு நமது எதிரிகள் கூறிய கௌரவம் விபசரித்துவிட்டமையாலும், பரசுராமர், பலராமர் என்பவர்களைத் தாரகப்பிரமங்களென்று வாதிப்பவரில்லாமையாலும் இம்மூவருந் தாரகப்பொருள்களாகாரென்பது ஸ்திரமாயிற்று. ஆகவே, இம்மூவருக்கும் வேறாயுள்ளவரும், சிவபக்தர்களாகிய ஜமதக்னியும், தசரதரும், வசுதேவருந் தங்கள்பிள்ளைக்கு இராமர் என்று பேரிடுவதற் காதாரமாயுள்ளவருமாகிய ஸ்ரீ சிவபெருமானே இராமநாமத்துக்கு உரியவரென்பது சித்தாந்தமாயிற்று. இராமநாமம் விஷ்ணுவினது பரியாயநாமங்களிலொன்றாகாமையாலும், விஷ்ணுஸஹஸ்ரநாமத்தில் அதுபடிக்கப்படினும், சிவஸஹஸ்ரத்திற் படிக்கப்பட்டு விபசரிக்கின்றமையாலும், அன்றி, காசிப்பதியிலிறக்கின்றவர்களுக்குச் சிவஸித்தியைத் தருகின்றமையாலும் அம்மந்திரம் சிவமந்திரமென்பதே சித்தம். உண்மையாக விசாரிப்பவர்கள் காசிப்பதியிற் பிரணவதாரக முபதேசமாவதன்றி இராமதாரகமன்றெனவே துணிந்து கூறுவார்கள். இராமரஹஸ்யோப நிஷத்து, இராமதாபங்யுப நிஷத்து முதலியவைகளில் இராமருக்கு மூன்று கண்ணும் ஸோமார்த்த தாரணமும, ஜடாமண்டலகஹ்வரமுங் கேட்கப்படுமுண்மையாலும் இராமமந்திரம் சைவமந்திரமாவதிற் றடையில்லை. இவ்விராம மந்திரமே தாரகமாயினும, பிரணவமே தாரகமாயினும் அவை சிவமந்திரங்களாக முடிந்தமையால், பூர்வபட்சிகள் வாய்திறக்கவிடமில்லாதொழிந்தது. இதனால், யாமிப்போதெடுத்துக்கொண்ட ஓம் என்னும் பிரணவம் சிவபரமாகத்துணியப்பட்டு அகர உகர மகரங்களாலாகியும், எல்லா மந்திரங்களுக்கும் முதலினின்று அவைகளையியக்கிப் பலஞ்செய்விப்பதாகியும், அவைகளினின்றும்பிரிந்து ஸ்ரீமூலமந்திரவடிவமாகி "ஏகாக்ஷரி" என்று பிரஸித்தியடைந்திருப்பதாகியும் விளங்குவதாலும் "வேறுமாகி" என்று யாமெடுத்துக்கொண்ட இச்செய்யுளிற் கூறியிருக்கு நலம் ஸமர்த்திக்கப்பட்டது.

இன்னும் "வேறுமாகி" என்பதனுண்மையை விரிப்பாம். அகர வுகர மகரங்களாகிய வியஷ்டிப்பிரணவமாகியும், இம்மூன்றெழுத்தானுமாகிய ஓம் என்னும ஸமஷ்டிப்பிரணவமாகியும் விநாயகக்கடவுள் விளங்குகின்றாரென்பது அவரது அருள்விலாஸமேயாகை

யால், உயிர்கண்மாட்டிரங்கி அவரிவ்வதிசய கோலங்களைக் கொள்ளாதபோது அவர்மாட்டு "ஒருநாமமோருருவமொன்றுமிலான்" என்னும் ஆசாரிய ஸூக்தியே பிரமாணமாய் நிற்கும். இவ்வுண்மையால் "வேறுமாகி" என்றது வியஷ்டியாயும், ஸமஷ்டியாயும் அவர் பிரணவாதாரமாயினமை தம்பொருட்டன்றென்பதையே தெரிவித்தது. "இன்னதன்மையனென்றறியாச்சிவன்" என்னும் பிரமாணத்திலிஃதடங்குமென்க. இனிப் "பலவேறுதிருமேனி தரித்துக் கொண்டு" என்றது (சிவம், சத்தி, நாதம், விந்து, சதாசிவன், மஹேசுவரன், உருத்திரன், விஷ்ணு, பிரமன் முதலிய) பலவருட்கோலங்களை, விநாயகர் பலதிருமேனிகளெடுத்து உயிர்களுக்கு அருளுந் தன்மையைமேலே விரித்தாம். ஆண்டுக்கண்டுகொள்க. அன்றியும் அவ்விநாயகப் பெருமானது திருவிளையாடல்கள் அவரதுபுராணத்திற் படிக்கப்பட்டவாற்றானுங் கண்டுதெளிக. இதுநிற்க.

தர்மம், அர்த்தம், காமம், மோக்ஷம் என்னுஞ்சதுர்விதபுருஷார்த்தங்களையுந் தம்மை வழிபடுவார்க்கு விநாயகக்கடவுள் அருள்வாரென்பதை "புகரில்பொருணன்கினையு மிடர்தீர்ந்தெய்தப் போற்றுநருக்கறக் கருணைபுரிந்து" என்பது தெரிவிக்கின்றது. இதனால் அவரதுவழிபாட்டானல்லது அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்னும்பேறுகள் புருடர்க்கு வந்தெய்தாவெனல் பெறப்படுகின்றது. யாவு மிவரைவழிபடுதலினானே யுண்டாவதால் பிறரைவழிபடுதலவலமாமெனின், அவரை யதிட்டித்து அவர்மாட்டுச் சீவர்கள் புரியும்வழிபாட்டையேற்று விநாயகப் பெருமானே பலந்தருவது உண்மையாகையால், அப்பிறர்வழிபாடும் விநாயகரதுவழிபாடே யாமென்றறிக. "யாதொருதெய்வங் கொண்டீரத்தெய்வமாகி யெங்கள், மாதொருபாகனார் தாம்வருவர்" என்னும் பிரமாணத்தானு மிதனை யறிந்திடுக. இதனை விரிக்கில், அறம் பொருள்-இன்பம் என்பவைகளை மாத்திரமே பிறதேவர்களை யதிட்டித்து உயிர்களுக்கருள்வதன்றி வீட்டின்பத்தினை யொருவரையதிட்டியாமல் தாமே தந்தருளுந் தலைமைப்பாடுடையராதல் பெறப்படும். இதனால், ஏனையதேவர்களை வழிபடுதலால் மோக்ஷவின்பங் கைகூடுமெனவும் அறியத்தக்கது. அவ்விநாயகக் கடவுளுக்கு வேறாகாத சிவபெருமான், உமாதேவியார், சுப்பிரமணியர், வீரபத்திரர் முதலியவர்களையும், ஞானஸம்பந்தாதி ஆசாரிய மூர்த்தங்களையும், அவரது திருவருளெய்திய சிவஞானச்செல்வர்களையும் வழிபடுதலும் வீடுபேற்றைத் தருமென்று மெய்ஞ்ஞானிகள் விதப்பரென்க. இவ்வாறருளுதலை அறக்கருணை யெனவும், தம்மைவழிபடாதவர்க்கு அவரருளுதலை மறக்கருணையெனவும பிரஸ்தாபித்தமையால் அதனையுங் கொஞ்சம் எடுத்திசைப்பாம்.

அறக்கருணை = இதரூபமாக வருளல். மறக்கருணை = அகிதரூபமாகவருளல். இவற்றுள், இதரூபமாகவருளல் வெளிப்படை. அகிதரூபமாகவருளலே இனித்தெரியத்தக்கது.

"ஓடியதேரின் கீழுயிர்போனகன்றாலே
நீடுபெரும்பாவமின்றே நீங்குமென
நாடித்தன் மைந்தனையுமூர்ந்தோன் வழக்கேவழக்காக
நஞ்சனையசிந்தை நமன்றூதர்
வெஞ்சினத்தா-லல்லலுறுத்து மருநாகங்கண்டுநிற்க
வல்லகருணைமறம்போற்றி"

என்னும் போற்றிப்பஃறொடையால் மறக்கருணையின்றன்மை வியக்தமாகியது. இனி இதனை யினிது விளக்குவாம். மநுநீதிகண்ட சோழர் தமதுசெல்வப் புதல்வனை இரதத்தின் கீழ் வீழ்த்தியது கொடுமையேயாயினும், அது அப்புதல்வன் பசுவின் கன்றின் மேல் இரதத்தையோட்டியதனானேர்ந்த பாவத்தைப் பரிகரிக்கும் பண்பினதாய் முடிந்தமையின், அதனைக் கருணையென்றே கருதினர் மேலோர். அரசவள்ளல் தனது செல்வப் புதல்வன்மாட்டுக் கருணைகாரணமாக அவ்வாறு செய்ததன்றிக் கொடுமைகாரணமாக வன்று. தனதுமகன் கோஹத்தியால் நிரயத் துன்பத்தழுந்தி வருந்திப் பின்னும் பல பிறவிகளெடுத் துழலாவண்ணம் அந்தப்பிறவியிற்றானே அவனுடைய பாவத்தைத் துடைத்து அவனைப் புனிதப்படுத்தியது அவன் மாட்டுவைத்த கருணையென்னாது வேறு யாதென்பேம்? உலகில் தமதுசெல்வப்புதல்வர்க்கு ஒருவித வலிகண்டபோது அவரை நெருப்பிற்காய்ச்சிய இருப்புக்கோலாற் சுடுவித்தலும்; அவருடம்பிற்கண்ட புண்ணைக் கத்திகொண்டு அறுப்பித்தலும், அவ்வாறு சூடியும் அறுத்துந் தொழில் புரிந்தவர்க்கு அவர் மகிழுமாறு நிரம்ப நிதிகொடுத்தலும் அப்புதல்வரைப் பெற்றவர்க்கு உற்ற கடனாயிருப்பது யாருமறிந்த விஷயம். இது அப்புதல்வர்க்கு அப்போது அகிதமாயிருப்பினும் பின்னர் மகிழ்ச்சியையேதரும். இச்செய்கை அப்புதல்வரைப்பெற்றவரது கருணையைக்காட்டுமன்றிக் கொடுமையைக்காட்டாது. அது அநுபவிக்கின்ற காலத்திற் கொடுமையாக வருத்துதல்பற்றியே மறக்கருணை என்னும் பேர்பெற்றது. இவ்வுபமானங்களின் வாயிலாகவே சிவனாரது மறக்கருணையின்றன்மையும் வெளியாயதென்க.

சிவனாது மறக்கருணையால், கன்மானுபவந் தீர்ந்து
சிவானுபவத்திற் செறிந்து உயிர்களின்பந்துய்த்தலா
கிய பெரும்பேறு வந்துகூடுதலுண்மையாகையா
லிவ்வுண்மையறிந்த ஸாதுக்கள் அக்கருணைமறத்தை
வந்திப்பதன்றி நிந்தித்து வருந்தாரென்க. இவ்வரு
மையறிந்தே எமது உமாபதிசிவம் "கருணைமறம்
போற்றி" என்று துதித்து மகிழ்ந்தனரென்க. சூடு
போடவும், புண்ணையறுக்கவும், கண்ணையுரிக்கவும்
வைத்தியரைத்தேடிப் புதல்வரைப் பெற்றவர்கள்
அப்புதல்வர்க்கு உபகரித்தல போலவே ஸ்ரீ சிவபெ
ருமான் தமது சொற்படி நடந்து சுகமடையர்த பா
விகளை இயமனுக்குக் காட்டிக்கொடுத்து அவன்
தண்டிக்குமாறுசெய்து நலமுண்டாக்குவ ரென்க.
நரகானுபவம்பண்ணித் தீர்ந்தபின்னருயிர்கள் பரிசுத்
தமெய்துதலால் சிவானுபவங்கைகூடுத லவர்க்கெளி
தென்க. இவ்வதீதநலங் கைகூடுதற் கேதுவாயதண்
டம் உயிர்கண்மாட்டுப் பரமன் செலுத்தும் மறக்க
ருணையாயினது ஸர்வஸம்பிரதி பந்நமாயினதறிக.
இன்னும் விரிக்கிற்பெருகும். எடுத்துக்கொண்ட விச்
செய்யுளில் "இடர்தீர்ந்தெய்தப் போற்றுநருக் கற
க்கருணைபுரிந்து" என்றதனால் இடரின்றியடையத்
தக்கது அறக்கருணையென்று வெளிப்பட்டது. இத
னால், இடர்கொண்டடையத் தக்கது மறக்கருணையெ
ன்றுபெறப்பட்டது. காலன் கைப்பட்டுவுயி ரிடர்
கொண்டே கன்மானுபவம்பண்ணித் தொலைத்தலால்
எமதுபிரவசநம் உசிதமாயினதறிக,

இவ்வாறு உயிர்களுக்கருளும் விநாயகப்பெருமா
ன் அநாதிமல முத்தரென்பது போன்ற "நிரும
லனை" எனவும், அவர் ஸர்வகணங்களுக்குந் தலைவ
ராதலை யறிவிக்குமாறு "கணபதியை" எனவும்
ஈண்டெடுத்தோதலாயிற்று. தாம் நிர்மலராயிருந்தா
லொழிய மலமுடையாரதுதோடங்களை மாற்றவே
லாது. பிறரது மலமாயாதி தோடங்களை மோசித்து
அவர்க்கருளுந் தலைமை யுடையாரென்பதையே
"கணபதி" என்னு மவரதுதிருநாமந் தெரிவிக்கின்
றது. இக்கணபதி நாமத்தால் "கணபத்யுபநிஷத்து"
என வோருபநிஷத்தும் பிரகாசிக்கின்றது. அதில்
இவரது பரதத்வநிலையையே யினிது பிரகாசம்பண்
ணி யிருக்கின்றது. இவருக்குமேலொரு பரவஸ்து
வில்லையென்பதே அதன்றுணிவு. அத்திருநாமமும்
அந்தப்பொருளிலேயே பரிவஸாந முறுதலால், உ
யிர்கள் சுலபமாக வுலகத்துக்குத் தலைவரிவரென
வறிந்தின்புறுதல் கூடுமென்க. இவ்வுண்மையால்,
பரமபதியாகிய வவ்விநாயகரை வழிபடுமாறு "நினை
ந்துவாழ்வாம்" என்று இச்செய்யுளில் முடிவாகத்
தெரிவித்ததாயிற்று. இனி நாம் வ்ழிபடத்தக்க வவ்
விநாயகரது சொரூபவர்ணனையை இனிது கூறுதும்

"ஒரு கோட்ட னிருசெவியன்
மும்மதத்தனல்வா யைங்கரத்தனாறு
தருகொட்டம் பிறையிதழித்
தாழ்சடையான் றருமொருவா ரணத்தின்றுள்க
ளுருகோட்டன் பொடும்வணங்கி
யோவாதேயிரவுபக லுணர்வார்சிந்தைத்
திருகோட்டு மயன்றிருமால்
செல்வமுமொன் றோவென்னச்செய்யுந்தேவே"

என்று அருணந்திசிவம் கட்டளையிட்டருளிய திரு
வரக்கில் ஒரு கொம்பும், இரண்டுசெவியும், மூன்று
மதமும், நான்றவாயும், ஐந்துகரமும், யானைமுக
முங்கொண்ட இருட்கோலத்தையே துதித்திருக்கின்
றது. இது உலகமுய்யவந்தருளிய சந்தானகுரவர்
திருவாக்காகையா லிதனையே யாவருங் கடைப்பிடித்
து வழிபடவுரியாரென்க. இவ்விநாயகரை வழிபடுத
லாலாகியபயனையு மவர்கூறினாராகையா லிவரதுவ
ழிபாடே வழிபாடெனவும், இவ்வழிபாட்டா னடை
யத்தக்க சிவப்பேறே பெரும்பேறெனவு மதித்து,
அவ்வமலநாதனை நினைந்துவாழ்தலே உலகம்பெற்
றுய்யத்தக்க வாழ்க்கைப்பாடென்க. அவரைவழி
பட்டு வாழவேண்டினார்க்கு "நினைந்துவாழ்வாம்"
என வீண்டுக்கூறினமையால் நினைத்தலொன்றே
வமையும்போலுமெனின், மனம்-வாக்கு-காயம் என்
னுந் திரிகரணவழிபாடுகளிற் காயவழிபாட்டின்மே
லிட்டது மனத்தின்வழிபாடு மாகையால், அதீதமா
கிய மனத்தின்வழிபாட்டை மாத்திரங் கூறியது குற்
றமாகாது. காயம், வாக்கு என்பவற்றின் முடிவிலே
யே மனத்தின் வழிபாடு கேட்கப்படுகையால், நினை
ந்து என்று கூறியது கைகூப்பி, துதித்து, நினைந்து
என்றே முடிவுபெற்று எல்லாவழிபாடுகளையுங் கூறி
யதாகவே அமைந்தது. ஆகையால், யாமும் அவ்வி
நாயகக்கடவுளை மனமொழிமெய்களால் வழிபட்டு
அவரது திருவருட்பிரஸாதத்தைப் பெற்று வாழ்வா
மென்க.

இனியொன்று கூறுகிறோம். விநாயகக்கடவுளை
முதற்கண்வழிபடாதவர்க்கு எடுத்தசாரியம்விக்கநமி
ன்றி நிறைவேறமாட்டாதென்வும், அதுகாரணமாக
வே யாவரும் அவரை முதற்கண்வழிபடவேண்டிய
தெனவும் ஆன்றோர் கூறுகின்றனர். இது எமக்கு
மொப்பேயாயினும் யாமிந்தக் காரணத்தையே முத

லாகக் கொள்ளாமல் அவ்விநாயகக்கடவுள் முதற்கடவுளாயிருப்பது பற்றியே அவரை வழிபட்டுவாழ்வாமென்க, இன்னும் விரிக்கிற்பெருகும்.

சித்தி புத்திகள்.

கருணைமதம் பொழிமுகத்துக் கணேசரவர்
தமக்கறிவுந் தொழிலுமான
வருளெனுமுண் மையையெவரு மறியவவ
ருமையினவ தரித்தஞான்று
மொருமுனியோம் பியதழலி னவதரித்த
ஞான்றுமுட னுகித்தோன்றித்
திருவுளத்தின் வழிநிற்குஞ் சித்திபுத்தி
யெனுமிவர்தாள் சென்னிசேர்ப்பாம்.

இச்செய்யுள் விநாயகரது சத்திகளாகிய சித்திபுத்திகளைத் துதிக்க வெழுந்தது. கணங்களுக்கு ஈசர்=கணேசர். கணங்கள் பல்வேறு கூட்டங்கள். அவை பிரமதகணம், தேவகணம், அசுரகணம், பூதகணம், மனுஷ்யகணம் முதலாயின. இவ்வெல்லாக் கணங்களுக்கும் ஈசராதலையேகணேசர் என்னுஞ் சொல் தெரிவிக்கின்றது இவரையே “ஈஸ்வரஸ்ஸர்வபூதாநாம்” என்று வேதம்விதந்தோதியது. இவரது பரதத்வ நிலையைக் கணபத்யுபநிஷத்தாலு மறியலாம். அதில், “த்வம்ஸக்தித்ரயாத்மகஃ” என்றுகூறப்பட்டிருக்கின்றது, என்பதேயாம். அச்சத்திகளீண்டெடுத்துக்கொண்ட சித்திபுத்திகளும், வல்லபையென்பவருமேயாம். வல்லபையென்பவர் இச்சாசத்தியும், சித்தியென்பவர் ஞானசத்தியும், புத்தியென்பவர் கிரியாசத்தியுமாம். இச்சையெழாதபோது ஞானக்கிரியைகள் வெளிப்படாவாகலி னிவ்விச்சையையவ்விரண்டிலடக்கிச் சத்திகளிரண்டென்றே யிவ்வணக்கச்செய்யுளிற் றுதித்தவாறறிக. உயிர்கள் பிழைக்கவேண்டு மென்னு மிச்சையே விநாயகரிடமெழலால், அதுவும் ஸ்வப்ரயோஜநமாகாமல் பரப்பிரயோஜநமாகவே முடிந்தது, இவ்விச்சைகலந்த சித்திபுத்திகளில், சித்தியால் ஞானமோக்ஷங்களும், புத்தியால் போகலாபமும் பிராப்தமாமென்க. இவ்வுண்மை போதரவே இச்செய்யுளில் “கணேசரவர் தமக்கறிவுந் தொழிலுமான-சித்திபுத்தியெனு மிவர்தாள்” என்று விசதப்படுத்தி யிருக்கின்றது. பதியாகிய கணேசர் சத்தித்திரயங்களை யுடையராதல் போல் பசுக்களும் இச்சாஞானக்கிரியைகளை யுடையராதலை “இச்சாஞானக்கிரியை யென்றிசைக்குஞ் சத்திகளுளையுளதத்திறமெமக்கே” என்று பண்டாரமும்மணிக்கோவை பிரகாசப் படுத்தியது. பதிக்குள்ள அறிவு முதலியன சுத்தமும், பசுவுக்குள்ள அறிவுமுதலியன மலினமுமாமென்க. மலினசத்திகளை யுடைய பசுவைச் சுத்தசத்திகளை யுடைய பதி இயக்கி யுபகரிக்குமென்க இதனால், பரனதுசத்திகளை வழிபடல் உயிர்களுக்கு அவசியமாயின தறிக. மூன்றாக வுயிர்களை ரக்ஷிக்கும் பொருட்டுப் பிரிந்த சத்தி ஒன்றேயாகையா லச்சத்தியே அருளென்று சிறந்திருக்கின்றது. “அருளது சத்தியாகும்” என்றார் பெரியாரும். இதனை விளக்கவே இவ்வணக்கச் செய்யுளிலும் “கணேசரவர்தமக்கறிவுந் தொழிலுமான - வருளெனுமுண்மையை” என்று கூறியிருக்கின்றது. அருளே சத்தியாதனோக்கியே சிவனாது திருமேனியை அருட்டிருமேனியெனவும், சத்தித்திருமேனி யெனவும் மேலோர் துதித்திருக்கின்றனர். “காயமோமாயையன்று காண்பது சத்திதன்னால்” என்பதுமோத்து. பரனது திருமேனி அருண்மேனியாதல் கொண்டே “த்வம்குணத்ரயாதீதஃ” எனவும், “த்வம்தேஹத்ரயாதீதஃ” எனவும் விநாயகக்கடவுளைப் பிரதிபாதிக்குங் கணபத்யுபநிஷத்துக் கண்டாகோஷமாக முழங்குகின்றது. திரிகுணங்கள் மாயையிற் காரியமாயுள்ளன. அவற்றோடினப்படுத்திக் கூறிய தேகத்திரயங்களும் அம்மாயையிற் காரியப்பட்டனவேயாம. மாயாகுணங்களும், மாயாவுருவங்களும் பரனிடங் கூறுதலஸங்கதமாகையால், உபநிஷத்திற்போந்த குணாதீத-தேஹாதீததர்மங்கள் கணேசரிடத்தில் ஸாமஞ்சஸமாயின. இனி அப்பரமனது உருவங்களுங் குணங்களும் “த்வம்சக்தித்ரயாத்மகஃ” என்று சுருதிகூறிய வருட்சத்தியாலாயவெனலே முடிவென்றறிக. மாயையையுஞ் சிவனது சத்தியென்று தேகங்கூறுமெனின், அதனைப் பரனுக்கு வேறாகிய பின்னஸம்பந்தமுடைய பரிக்ரகமாத்திரமாகவே கொள்வர் மேலோர். அருட்சத்தியை அப்பரனுக்கு வேறாகாத வபின்னஸம்பந்தமுடைய தாதாத்மியமாகக் கொள்வதே மரபு. இவ்வுண்மையுணர்ந்தபேர் சித்திபுத்திகளாகிய சத்திகளை மாயாசத்திகளாக மயங்காரென்க. மாயைக்கும், அருளுக்கும் பேதமறியாத மாயாவாதிகளது வலையிற் சிக்கியே யுலகந் தடுமாறியலைகின்றது. மாயையை அருட்சத்தியின் பேதமாகிய கிரியை யியக்காதபோது அம்மாயை யிருந்தும் பயனின்றென்க. இவ்வருட்சத்தியாகிய சிவசத்திக்கும், சிவத்துக்கு முள்ள வபேதத்தை முதற்பாடலிற் பிரஸங்கித் தோமாகையா லிச சிவசத்தியையே பரதேவதையென வழிபடுதலும், இச்சிவசத்தியையேசத்தி புத்திகளெனத் தெளிந்தி

ன்புறுதலுஞ் சிவனடியார் கொள்ளத்தக்க பெரு நலங்களாம்.

இனிக் கணேசரது சத்திகள் அக்கணநாத ரவதரிக்குந்தோறுங் கூடவே யவதரித்துக்கொண் டிருப்பார்கள். சத்தனைவிட்டுச் சத்தியும், சத்தியைவிட்டுச் சத்தனு மிருப்பது கூடாதாகையால்,சத்தராகிய கணபதியோடு அவரது சத்திக ளவதரித்துக்கொண் டிருப்பது ஸஹஜந்தான். இதனை விளக்கவே இச்செய்யுளில் "அவர் உமையினவதரித்தஞான்றும், ஒரு முனியோம் பியதழலினவதரித்தஞான்று முடனுகித்தோன்றித், திருவுளத்தின் வழிநிற்குஞ் சித்திபுத்தியெனுமிவர்தாள்" என்று கூறியிருக்கின்றது. உமாதேவியாரிடத்தும், ஒரு முனிபுங்கவரிடத்தும், விநாயகக்கடவுள் அவதரித்தகாலங்களில் அவரது சத்திகளாகிய சித்திபுத்திகளுங் கூடவே தோன்றியசரிதம் பின்னர் வெளியாமென்க. இவ்விருசத்திகளையுமெமதல்லனீங்கி யுய்தற்பொருட்டு யாமும் வணங்கிவாழ்த்துதல் செய்வாம். விரிக்கிற் பெருகும். ஈண்டொருவாறு பொருள் வரையப்பெற்ற செய்யுட்கள் ஸ்ரீ கச்சியப்பமுனிவர் செய்தனவென்றறிக. இனி வேறு சிலதுதிகள் யாம் கூறுகின்றோம்.

சூ. சோமசுந்தரநாயகர்,

வைதிக சைவ சித்தாந்த சண்டமாருதகம்.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கோயில் வழிபாடு.

(முன் தொடர்ச்சி.)

இங்ஙனநிற்க, ஷை வசனங்களில் "எதை இது என்று உபாசிக்கிறார்களோ அது பிரஹ்மமல்ல" என்று ஒவ்வோ ரிந்திரிய பிரஸ்தாபங்களிலும் பெறப்பட்டமையால், இது-இது-இது-இது-இது என்று முறையே வாக்கினுலும், மனதினுலும், கண்ணினுலும், காதினுலும், மூக்கினுலுஞ் சுட்டப்பட்ட பொருள் பிரஹ்மமாகமாட்டாதென்று கூறுவதும் ஸாமஞ்சஸமேயாகும். பிரஹ்மமானது சுத்தவறிவாகையால், அது ஆத்மாவினது அறிவுக்குமாத்திரமே விஷயமாகும். ஆத்மாவினது அறிவு தடை நீங்கியபோதுதானே அது சிறக்கும். அதற்குத் தடையுள்ளபோதுதானே கருவிகரணங்கள் சேர்க்கப்படுதலால் அது தனிக்கவாவது, சேர்ந்த கருவிகளைக்கொண்டு பிரஹ்மத்தை அறியவாவது கூடாது. கருவிகரணங்களும், அவற்றோடு கூடியுள்ள ஆத்மாவுங் கண்டப்பொருள்களாகையாலும் அகண்டமாகிய சிவத்தைச் சுட்டியறிந்து அநுபவிக்கமுடியாது. அகண்டமாகிய சிவத்தைக் கருவிகரணங்க ளோய்ந்தவிடத்தில் ஆத்மா சுட்டற்ற நிலையிலிருந்து அநுபவியாநிற்கும். ஆகையால், பிரஹ்மம் இது என்னுஞ் சுட்டுக்கு விஷயமாகாதது என்று கூறுவது சைவநலமாகவே முடிந்தது. "இதுவென்றதெல்லாம் பொய்யென்றான்" என்று மேலோர் கூறிய அமுதவுரையுஞ் சான்றாம். சிவம் ஆத்மாவில் வேற்ற நின்றநுபவவேத்யமாகுங்கால், ஞாத்ரு-ஞான ஞேயங்கள் கேட்கப் படாமையாலும், அதனைத் திரிபுடிரஹிதம் என்றுவேதங் கூறுகின்றமையாலும், அந்தநிலை இதுவென்று சுட்டும் யோக்யதையைப் பெற லின்மையாலும் இதுவென்றுசுட்டி யுபாசிப்பது பிரஹ்மமாகாது என்று கூறுவது ஸர்வஸம்பிரதிபந்நமாயிற்று.

இப்படி விசாரிப்பதொழிந்து இதுவென்று சுட்டியுபாசித்தல் கூடாதென்பதனை அர்ச்சாபிம்பங்களைக் கூறியதாகக் கொண்டிருக்கும் பூர்வபட்சிகள் பின்விஷயங்களைச் சற்றே யோசிக்கட்டும். மேல் வசவனங்கள் பிரஹ்மமானது கண்ணுக்கு விஷயமாகாது என்றபடி மனதுக்கும் விஷயமாகாது என்று கூறினமையால், அந்தர்ப்பாஹ்யேந்திரியங்க ளெவற்றிற்கும் விஷயமாகாத அதனை நம்மவர் எவ்வாறு அறிந்து அநுபவிப்பார்கள்? கண்ணினற்சுட்டி இதுவென்று உபாசிப்பதை மறுத்தபடியே மனதினற்சுட்டி இதுவென்று உபாசிப்பதையுங் கண்டித்தலை யோசியாததென்னை? பிரஹ்மம் என்று மனசினல் நினைப்பதே அந்தப் பிரஹ்மத்தை உபாசித்தல் என்று கொண்ட அவர் மதமும் புன்மதமாக முடிந்தமையின், அவர் பிறரிடமேற்றுந் தூஷணம் அப்படியே குதித்துத் தம்மிடமுந் தாவியேறிக்கொள்வதில் என்ன தடை? இதுவென்று சுட்டியறியாததன்மை எல்லாக் கருவிகரணங்களு மோய்ந்தவிடத்தன்றி அமையாது. அதனல், மனம் நசியாதபோது சுட்டறிவு கெடாது. அது கெடாதபோது இதுவென்று உபாசித்தல் கெடாது. ஆகவே, இது என்று உபாசித்தலை மறுத்த வசனங்கள் தமக்கு ஸாதகமாவதில்லை. மனசினல் பிரஹ்மம் ஒன்று உண்டென்று நினைப்பதும் இது என்று சுட்டுவதாக முடிதலின், நம்மவரது புது ஸித்தாந்தம் புண்பட்டழிந்தது. "సంకల్పో బంధః, నుసంకల్పో బంధః" என்ற தேத்யாதி உபநிஷத்வாக்கிய

ங்களையும் அறிந்திடுக. இதனால், அர்ச்சாபிம்பங்களைத் தூஷிப்பதற்கே அந்த வசனங்கள் பிறந்தனவாகமயங்கி உதகரிப்பது தெரியாமையாக முடிந்தது.

அன்றியும், அந்த வசனங்களில் "அதை நாமறியோம். அதைத் தெரிவிக்கும் வழியும் நமக்குத் தெரியாது. அது தெரிந்ததற்கு வேறாயும், தெரியாததற்குப் புறம்பாயும் இருக்கிறது என்று முன்னோருரைக்கக் கேட்டோம்" என்ற வுரைகளையும் நம்மவர் எழுதி ஆளுகின்றார்கள். நாமறியோம் என்று முன்னோரே உரைக்கையில், நம்மவர் அதை எப்படி அறியக்கூடும்? அதைத் தெரிவிக்குமவழி முன்னோருக்கே தெரியாதபோது நம்மவர் பிறருக்கு எப்படித் தெரிவிக்கக்கூடும்? நம்மவர் எதைத் தெரிந்ததாகக் கருதுவாரோ, அதற்கு அந்தப் பிரஹ்மம் வேறாய் விடுமெனின், அவர் அதைத் தெரிந்தவராதல் எங்ஙனம்? நம்மவருக்கு எது தெரியாதோ, அதற்கு அந்தப் பிரஹ்மம் புறம்பாகுமெனின், அது அவருக்கு விஷயமாவது எப்படி? அறியமுடியாது, அறிவிக்க முடியாது, தெரிந்ததற்கு வேறு, தெரியாததற்குப் புறம்பு என்ற ஸித்தாந்தங்கள் ஒன்றோடொன்று முரணுதலால், அவற்றை ஸமன்வயப்படுத்திக் காட்டாது வீணே ஆள்வதில் என்னபயன்? இனி அவற்றினுண்மையை ஈண்டு யாம் பொருத்திக் காட்டுகின்றோம். "நாமறியோம்" என்றது ஆத்மாதானே அறியமாட்டாதென்பதையும், "நமக்குத் தெரிவிக்கும் வழியுந் தெரியாது" என்றது ஆத்மாவுக்குச் சிவமே தெரிவிக்கத் தக்கதென்பதையும், "தெரிந்ததற்கு வேறாயும்" என்றது சுட்டறிவுக்கு எட்டாதென்பதையும், "தெரியாததற்குப் புறம்பாயும்" என்றது ஸமாதியில் அநுபவிக்கத் தக்கதென்பதையும் வெளியாக்கின. இப்படி யறிவதொழிந்து அந்த வாக்கியங்களுக்கு ஒன்றோடொன்று முரணுண்டாகப்பொருள் கூறுவது அறியாமையாக முடியும். அப்படியே ரூபமற்றது - ரூபமுள்ளது என்றவிடத்துங் கோணுதலின்றிப் பொருள் கூறவேண்டும். ரூபமற்றது என்றவிடத்தில் முன்பின் யோசியாமல் தப்பர்த்தங் கூறுவது கூடாது. பிரஹ்மம் ரூபமுள்ளது, அதைப் பிம்பங்களிற் பாவித்துப் பூசிக்கலாம் என்ற வுண்மைகளை இடம்வந்துழிவிரிப்பாம்.

ச - வது காட்டிய வசனத்தில் "அதிரிசிய-அநாத்ம" சப்தங்கள் வந்தமையும் எம்மைப் பாதிக்கமாட்டா. முதல் வசனம் மூன்றாவது வசனங்களிற்போந்த ஸமாதானமே ஈண்டும் பொருந்தும்.

ரு-வது வசனத்தில் "எவ்விதசரீரமும் அற்றவர்" என்று பொருளுண்டாவதாகக் கூறுகின்றனர். அதில் "அகாயம்" என்பதேயன்றி வேறு பிரயோகமில்லை. அது சரீரமின்மையைமாத்திரம் விளக்கும். எவ்விதசரீரமுமில்லையென்று விளக்காது. அதனால், நம்மவர் தேடும் பொருள் மிகையாயிற்று. அதவா "எவ்விதசரீரமு மற்றவர்" என்று ஒரு வசன மிருப்பினும் அதுவும் எம்மைப் பாதிக்கமாட்டாது. யாமே அந்தப்பரம்பொருளுக்கு அதீதத்தை ஒப்பியிருக்கின்றோமாகையால். நம்மவர் பரனுக்கு அருவத்தை யொப்பினமையால், அவரை அருவப்பொருள்களி லொன்றாக்குந்தோஷம அவர் பக்கலேவந்துசாரும்.

சு - வது வசனத்துக்கு "படைப்பை=விக்கிரகங்களை" தொழுவோர்கள் மிகவுங் கொடிய அந்தகாரத்தை அடைவார்கள் என்று பொருள்கூறி ஸந்தோஷிக்கின்றார்கள். படைப்பு என்றதற்கு அர்ச்சாபிம்பம் என்று எந்த நிகண்டில், அல்லது எந்த வியாக்கியானத்திற் பெறப்பட்டிருக்கின்றது? அதில், "సంభూతిముపాసతే" எனவும், "సంభూత్యాగ్ంరతాః" எனவும் போந்தவை முறையே பிரகிருதியும், விகிருதியும் ஆம். நம்ம பூர்வபட்சிகள் இயற்கையைத் தொழுவோர் என்றது பிரகிருதியையும், படைப்பைத் தொழுவோர் என்றது விகிருதியையும் விளக்கின. பிரகிருதி விகிருதிகளை உபாசித்தல் கூடாதென்பது எமக்கும் ஒப்பே. அர்த்தத்துக்குமேல் அநர்த்தமாக "படைப்பை=விக்கிரகங்களை" என்று கொஞ்சியுரைத்ததையே ஈண்டு நெஞ்சிலொழித்தது. பிரகிருதிவிகிருதிகளைக் காரணவஸ்து வல்லவென்றுவேதம் அறுதியிட்டுரைத்து, அதீதமான தொன்றையே காரணவஸ்துவெனவும், அதனையே தியானிக்கவேண்டியதெனவும், அது "த்யேய" வஸ்துவாக அறிந்தநுபவிக்கத் தக்கதெனவும் பரிஷ்கரித்திருக்கின்றது. "బ్రహ్మవిష్ణు రుద్రేంద్రాస్సంప్రసూయన్తేన కారణం, కారణంతు ధ్యేయస్సర్వైశ్వర్య సంపన్నస్సర్వేశ్వరశ్శంభుః" எனப்போந்த அதர்வசிகை மந்திரமே அதுவாம். இந்தச்சுருதியில் பிரஹ்ம விஷ்ணு ருத்ரேந்திரர்கள் படைக்கப்பட்டமையும், அதனால் அவர்கள் காரணராகாமையும் விளக்கி, அநந்தரம் காரணவஸ்துவை "சம்பு" வாசகத்தால் நிருபணஞ்செய்து, அவரையே தியானமார்க்கத்தால் உபாஸிக்கத்தக்க த்யேய வஸ்துவாகவும் பிரகாசம்பண்ணியிருத்தலால், பூர்வபட்சிகள் உதகரித்த வசனம் எமக்குப் பாதகமானதில்லை. அந்த

வசனத்தின் கருத்தை யநுஸரித்த ஷை வாஜஸநீயம், "అన్ధతమః ప్రవిశన్తి యే విద్యాముపాసతే, తతో భూయ ఇవతే తమో య ఉ విద్యాయాగ్ం రతాః" என்னும் (கூ) வது மந்திரத்தாலும் எமது உண்மை விளங்கும். இதில் அவித்யோபாஸனே, வித்யோபாஸனே, என்னும் இரண்டு விதங் கேட்கப்படுகின்றது. இயற்கையைத் தொழுவோர் என்பவரே அவித்யோபாஸகர். படைப்பைத் தொழுவோர் என்பவரே வித்யோபாஸகர். இவ்விருதிறத்தவரும் பாசஞானியர், பசுஞானியர் என முறையே வெளியாகா நிற்பர். இவரையே கேவலம் பிரகிருதியை உபாசிக்கின்றவர்களும், காரிய பிரஹ்மோபாஸனே செய்கின்றவர்களும் என அறிந்தோர் கூறுகின்றனர். காரிய பிரஹ்மங்களென்றது சேதனர் தம்முட்சிவசத்திபதிந்த விசிட்டபுருடரை. இவர் தம்மையே பதிகளென மயங்கிப் பசுபதியாகிய சிவனே நாடாத படிறர்தம்மையே ஆண்டு நிஷேதித்தபடியாம். இவ்வுண்மைகளைத் தெளியாமல் பூர்வபட்சிகள் வீண்விபரீதம் பேசுவதை யாவரோ ஒப்புவார்கள் ?

நம்மனோர் சித்தஸமாதானத்துடன் பின்வரும் "மந்திரத்தை" கூர்ந்து யோசிக்கக்கடவர். "పూషన్నేకర్షే యమసూర్య ప్రాజాపత్యవ్యూహరశ్మీన్ సమూహతేదః, యత్తే రూపం కల్యాణ తమంతత్తే పశ్యామియోసావసౌ పురుషస్సోహమస్మి" என்னும் இது அவர் பிரமாணமாகக்கொண்ட வாஜஸநேயத்தில் (கசு) வது திருமந்திரமாகையால், அதை யாம் ஸூசிப்பித்தல் அவசியமாயிற்று. இதில் பரனது அஷ்டதநுவி லொன்றாகிய சூரியோபாஸனே சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. இந்தச் சூரியன் விகிருதிகளாகிய படைப்பிற் சேர்ந்தவனேயன்றி வேறில்லை. படைப்பைத் தொழக்கூடாது என்று உபந்யஸிக்கு நம்மவர் இதற்கு என்ன ஸமாதானந் தேடிக்கொண்டனர் ? "యఏషోంతరాదిత్యే హిరణ్మయః" என்னுஞ் சுருதியில் ஆதித்யாந்தராத்மா ஹிரண்மய புருஷனென்று சொல்லி, "ఏషభూతానా మధిపతిః" என்று அந்தப்புருஷனே இன்னுரெனவும் பிரகாசம் பண்ணியிருக்கின்றது. பூதேசர் என்று அமரகோசத்தால் ரூடியாகப் பிரஸித்தியடைந்திருக்கும் ஹிரண்மயஸ்வரூபர் "హిరణ్యయోహం శివరూపమస్మి" என்னுஞ் சுருதியால் வெளியாகின்றனர். அன்றியும், "నమోహిరణ్యబాహవే హిరణ్యవర్ణాయ హిరణ్యరూపాయ హిరణ్యపతయేంబికాపతయ ఉమాపతయే పశుపతయే నమోనమః" என்னுஞ் சுருதியாலும் அது சிறக்கும். "సూర్యో ముఖ్యశరీరంతు శివస్య పరమాత్మనః" என்னும் உபப்பிரஹ்மணமுஞ் சான்றாம். இந்த விசாரத்தால் விகிருதியாகிய சூரியோபாஸனே கூடாது என்பதற்கும், கூடும் என்பதற்கும் யாம் தேடிய ஸமாதானங்கள் வெளியாயின. இந்த உபாஸனையைப் பிரதிபாதிக்கும் வாஜஸநேயத்திற்றானே அந்தர்யாமியாகிய சிவனைக் குறித்து "యత్తే రూపం కల్యాణతమం తత్తే పశ్యామి" என்று கூறி, சிறந்த மங்கலமாகிய நின்வடிவம் யாதோ, அதனை நான் பார்க்கின்றேன் எனத் துதித்திருக்கின்றமையுங் கண்டுணர்க. இப்படிப் பலபடியாலும் பரனது உண்மையும், அவனையறிந்து உபாசிக்கவேண்டிய விதமும் வெளியாயினமையால், இவை தெரியாமல் பூர்வபட்சிகள் செய்யும் வெறுங்கோஷம் கண்டசோஷகரமே ஆயிற்று. இன்னும் விரிக்கிற்பெருகும்.

இப்படி ஒவ்வொரு வாக்கியமும் எமது உண்மையையே விளக்கி நம்மவர்களுக்கு ஒரு நலத்தையுஞ் செய்யாமல் கைவிட்டமையால், அவர்கள் குணப்பட்டுய்யுமாறு ஏனைவிஷயங்களையும் பிரகாசப்படுத்துவாம். வேதத்தில் பிரஹ்மத்துக்கு உருவஞ் சொல்லவில்லையென்று மயங்கிய அன்னேர் பின்வசனங்களை யோசிக்கட்டும்.

"ఉమాసహాయం పరమేశ్వరం ప్రభుం, త్రిలోచనం నీలకంఠం ప్రశాంతం, ధ్యాత్వామునిర్గచ్ఛతి భూతయోనిం, సమస్తసాక్షిం తమసః పరస్తాత్" என்னுங் கைவல்யோபநிஷத் வாக்கியத்தில், உமாஸஹாயம்-திரிலோசனம்-நீலகண்டம் என்னும் உருவங்கள் பரனுக்குக் கேட்கப்படுகின்றன.

"ఋతగ్ం సత్యం పరంబ్రహ్మ పురుషం కృష్ణపింగళం, ఊర్ధ్వరేతం విరూపాక్షం విశ్వరూపాయవైనమః" என்னுந் தைத்திரியவசனத்தில். கிருஷ்ண பிங்களம் - ஊர்த்வரேதம் விரூபாக்ஷம் - விஸ்வரூபம் இத்யாதிகள் பிரஹ்மத்தினது ஸ்வரூபலக்ஷணமாகக் கேட்டுப்படுகின்றன. இதில், கிருஷ்ணம் என்பது கழுத்தையும், பிங்களம் என்புது ஜடையையும் வர்ணபேதங்களால் விளக்கின இது நீலலோஹிதர் என்னுந் திருநாமத்துக்கு அர்த்தவைபமாயிற்று. மேல், ஜீவர்களைப் போல அதோமுகமானரேதஸை உடையவரல்லவென்பதை விளக்க "ஊர்த்வரேதம்" என்பதும், ஜீவஸாமாந்யமான நேத்ரங்களுடையவரல்ல வென்பதை விளக்க, உபநயன விசேடத்தைக் காட்டும் "விரூபாக்ஷம்" என்பதும் வெளியாயின. இவ்வளவேயன்றி "விஸ்வரூபர்" எனவும் பெறப்பட்டது. இது விஸ்வத்தைத் திருமேனியாக வுடையவரென்பது அஷ்டமூர்த்தியென்பதே அதுவாம். வேதத்தில் "పృథివ్యై

భవ, ఆపశ్శర్వ, అగ్నేరుద్రో, వాయుర్భీమ, ఆకాశస్య మహాదేవ, ఆత్మానః పశుపతిః, సూర్యస్యోగ్రః, చంద్రస్యసోమః" என்னும் வசனத்தால் சிவபெருமான் பிருதிவி என்னுந் தநுவுக்குப் பவன் என்னு நாமத்தால் அதிஷ்டானமும், சைதன்யமுமாக இருக்கின்றுரெனவும், ஆப: என்னுந் தநுவுக்கு ஸர்வான் என்னு நாமத்தால் அதிஷ்டானமும், சைதன்யமுமாக இருக்கின்றுரெனவும், அக்கினி என்னுந் தநுவுககு ருத்ரன் என்னு நாமத்தால் அதிஷ்டானமும், சைதன்யமுமாக இருக்கின்றுரெனவும், வாயுவென்னுந் தநுவுக்குப்பீமன் என்னு நாமத்தால் அதிஷ்டானமும், சைதன்னியமுமாக இருக்கின்றுரெனவும், ஆகாசம் என்னுந் தநுவுக்கு மஹாதேவன் என்னு நாமத்தால் அதிஷ்டானமும் சைதன்யமுமாக இருக்கின்றுரெனவும், ஆத்மா என்னுந் தநுவுக்குப் பசுபதி என்னு நாமத்தால் அதிஷ்டானமும், சைதன்யமுமாக இருக்கின்றுரெனவும், சூரியன் என்னுந் தநுவுக்கு உக்கிரன் என்னு நாமத்தால் அதிஷ்டானமும், சைதன்யமுமாக இருக்கின்றுரெனவும், சந்திரன் என்னுந் தநுவுக்கு ஸோமன் என்னு நாமத்தால் அதிஷ்டானமும், சைதன்யமுமாக இருக்கின்றுரெனவும் பெறப்படுகின்றது. இதில், சூரியதநுவே பிரகிருத விசாரமாயுள்ளது. இந்தத் தநுவுக்கு அந்தராத்மாவாயிருந்து ஜகச்சக்ஷுவாயும், அநேகசக்ஷுக்களைப் பிரகாசப்படுத்துவதாயும் விளங்குந் தன்மையாலன்றோ "விஸ்வதஸ்சக்ஷுருதம்" எனவுங் கேட்கப்படுகின்றது? அந்தச் சக்ஷுக்களில் ஆத்மஜ்யோதியா யிருக்குந் தன்மையை ఆత్మజ్యోతిర్మనోజ్యోతి జ్యోతిస్చక్షుః పశ్యతి. నబాహ్యభ్యాత్పరంజ్యోతిస్సజ్యోతి శ్రపముచ్యతే" என்னுஞ் சுருதியாலறிந்திடுக. இவ்வுண்மைகளையே "நிலநீர் நெருப்புயிர் நீள்விசும்பு நிலாப்பகலோன் — புலனுயமைந்தனோடெண்வகையாய்ப் புணர்ந்து நின்றான்" என்னுந் திராவிடஸ்ருதியும் பிரகாசம்பண்ணிற்று. இந்த விசாரத்தால் பரனுக்கு அஷ்ட தநுக்கள் கேட்கப்பட்டமையும், அத்துடன் ஆதித்யோபாஸனை பெறப்பட்டமையும் வெளியாயினமையால், அவருக்கு ஒருதநுவு மில்லையென்றும், அவரது படைப்பை வணங்கக்கூடாதென்றும் பூர்வபக்ஷிகள் பேசுவது அவைதிகமென்னத் தட்டில்லை. இன்னும் விரிக்கிற் பெருகும்.

அன்றியும், "విశ్వతశ్చక్షురుత విశ్వతోముఖో విశ్వతోహస్త ఉత విశ్వతస్పాత్, సంబాహుభ్యాంనమతి సంపతత్రైర్ద్యావా ప్రథివీజనయన్దేవఏకః" என்னும் வாக்கியத்தில் விசுவரூபரான அவருக்கு "சக்ஷு - முகம் - ஹஸ்தம்-பாதம்-பாஹு" இத்யாதிகளுங் கேட்கப்படுகின்றன. இதனுண்மை மேல் செய்த சூரியோபாஸனை விசாரத்தாலும் விளங்கும்.

"యఏషోన్తరాదిత్యే హిరణ్మయఃపురుషః" என்னும் வாக்கியத்தில் "ஹிரண்மயம்" என்று பரனுக்குப் பொன்னிறமான திருமேனி கேட்கப்படுகின்றது. அன்றியும், அதை வற்புறுத்தற்கு, "నమోహిరణ్యబాహవే హిరణ్యవర్ణాయ హిరణ్యరూపాయ హిరణ్య పతయేమ్బికాపతయ ఉమాపతయే పశుపతయే నమోనమః" எனவும் பிரகாசம் பண்ணப்பட்டிருக்கின்றது. "பொன்னார்மேனியன்" என்றது மாத்திரமேயன்றி "அம்பிகாபதி, உமாபதி" என்று அவன் சிற்சக்தியுத்தனு யிருப்பதையும் இரட்டித்துக் கூறினமையால், பரனுக்கு உருவமில்லை யென்று கூறுவது உருக்காட்டா தொழிந்தது. மேலுண்மையையே "பொன்னார் மேனியனே" எனவும், "பொன்வண்ண மெவ்வண்ண மவ்வண்ணமேனி பொலிந்திலங்கும்" எனவும் பூர்வாசாரியர்களுங்கூறியிருக்கின்றனர். இந்த உபநிஷதத்தில் உபாஸகனது ஹ்ருத்புண்டரீகத்தை வர்ணித்து, தந்மத்தியில், "తస్యైశ్శిఖాయా మధ్యే పరమాత్మా వ్యవస్థితః" என்று பரமாத்வாவுக்கு இடஞ் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. அநந்தரம், "అంగుష్ఠమాత్రః పురుషః" என்று அவ்வந்தராத்மாவினது ரூபபரிமாணமுஞ் சொல்லப்பட் டிருக்கின்றது. அன்றியும், அப்பானது பஞ்சவக்கிரங்களை ஸத்யோஜாத-வாமதேவ-அகோர-தத்புருஷ ஈசானமந்திரங்களால் பிரகாசம் பண்ணியிருக்கின்றது. இத்யாதி பஹுளங்களை யோசியாவிடின், அந்தத் தெரியாமைக்கு யார் என்ன செய்யலாம்?

சூ. சோமசுந்தரநாயகர்,

வைதிக சைவ சித்தாந்த சண்டமாருதம்.

(இன்னும் வரும்)

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீஜ்ஞானசம்பந்தகுருப்யோநம:

திருப்புகழ் பழநி

இதனடியில் வரும் ஸ்ரீ அருணகிரிநாதசுவாமிகள் அருளிச்செய்த திருப்புகழ்பாடல் முதலிலெனக்குக் கிடைத்தபோது இரண்டொரு அடி குறைவாக இருந்தது. அதைப் பூர்த்தி செய்யப்பல ஏட்டுப் பிரதிகளைப் பரிசோதித்தும் இவ்வரியபாடல் அவைகளில் அகப்படவில்லை. அதனால் இதைத் திருப்புகழ் முதற் பாகத்தில் சேர்க்கக்கூடாமற் போயிற்று. அப்பால் இப்பாடலைச் சேலம் காலேஜ் தமிழ்ப்பண்டிதர் ம-ா-ஸ்ரீ சரவணப்பிள்ளை யவர்களிடம் அனுப்பினேன். அநேகநாள் சென்றபின்பு முருகப்பெருமானுடைய திருவருளால் அவர்களுக்குக் கிடைத்த ஏட்டுப்பிரதியில் இப்பாடலகப்பட்டது. அதைக்கொண்டு பிள்ளையவர்கள் பாடலைச்சரிப்படுத்தி யனுப்பினார்கள். அதைக்கண்டவுடன் எனக்குப் பெரும்புதையலகப்பட்டதுபோலிருந்தது. மிகவும் அருமையும் அற்புதமுமான இப்பாடலை அன்பர்கள் யாவரும் படித்துப் பேரானந்தம் அடையும் வண்ணம் இதைச் சித்தாந்த தீபிகை யென்னும் சிவமணங்கமழும் பத்திரிகையில் பிரசுரிக்கலாயிற்று.

*குன்றுங் குன்றுஞ் செண்டுங் கன்றும்
படிவளர் முலையினில் ம்ருகமத மெழுகியர்
இந்துஞ் சந்தந் தங்குந் தண்செங்
கமலமு மெனவொளிர் தருமுக வநிதையர்
கொஞ்சுங் கெஞ்சுஞ் †செஞ்சும் வஞ்சஞ்
சமரச முறவொரு தொழில்வினை புரிபவர்
விரகாலும்,

கும்பும் பம்புஞ் சொம்புந் தெம்புங்
குடியென வளர்தரு சொடியவர் கடியவர்
எங்கெங் கெம்பங் கென்றென் றென்றுந்
தனதுரி மையதென நலமுட னணைபவர்
கொஞ்சந் தங்கின் பந்தந் தெந்தன்
பொருளுள தெவைகளு நயமொடு கவர்பவர்
மயலாலும்;

என்றென் றுங்‡கன் றுந்துன் புங்கொண்
டுனதிரு மலரடி பரவிட மனதினில்
நன்றென் றுங்கொண் டென்றுஞ் சென்றுந்
தொழுமகி மையிளிலை யுணர்வினி னருள்பெற
இன்பும் பண்புந் தெம்புஞ் சம்பந்
தமுமிக வருள்பெற விடைதரு விதமுன
மருள்வாயே,

*எங்குங் கஞ்சன் வஞ்சன் கொஞ்சன்
அவன்விடு மதிசய வினையுறு மலகையை
வென்றுங் கொன்றுந் துண்டந் துண்டஞ்
செயுமரி யொருமுறை யிரணிய வலனுயிர்
றுங்குஞ் சிங்கம் †வங்கந் தன்கண்
துயில்பவ ‡னெகினனை யுதவிய கருமுகில்
மருகோனே;

§ஒன்றென் றென்றுந் துன்றுங் குன்றுந்
துளைபட மதகரி முகனுடல் நெரிபட
டுண்டுண் டுண்டுண் டிண்டிண் டிண்டிண்
டிடியென விழுமெழு படிகளு மதிர்பட
ஒண்சங் கஞ்சஞ் சஞ்சஞ் சஞ்சென்
றொலிசெய மகபதி துதிசெய அசுரரை
யடுவோனே,

உந்தன் தஞ்சந் தஞ்சந் தஞ்சஞ்
சிவனருள் குருபர வெனமுநி வரர்பணி
யுந்தொந் தந்தொந் தந்தொந் தந்தென்
றொல்பட நடமிடு பரனரு ளறுமுக
உண்கண வண்டுங் கொண்டுந் தங்கும்
விரைபடு குரவல ரலர்தரு மெழில்புனை
புயவீரா;

$அன்றென் றொன்றுங் கொண்டன் பின்றங்
கடியவர் தமையிகழ் சமணர்கள் கழுவினில்
அஞ்சஞ் சிந்தும் பங்கந் தஞ்சும்
படியொரு தொகுதியி னுரைகதி யெதிர்பட
அன்பின் பண்பெங் குங்கண் டென்பின்
அரிவையை யெதிர்வர விடுகவி புகல்தரு
திறலோனே,

அண்டங் கண்டும் பண்டுண் டும்பொங்
கமர்தனில் விஜயவ னிரதமை நடவிய
துங்கன் வஞ்சன் சங்கன் றங்கைக்
கொருமகன் முனிதழல் வருதக ||ரிவர்வல
அங்கங் கஞ்சஞ் சங்கம் பொங்குங்
கயனிறை வளமுறு சிவகிரி மருவிய
பெருமாளே.

வ. த. சுப்பிரமணிய பிள்ளை,
மதுரை.

---

* குன்றுங் குன்றும்படி, செண்டுங் கன்றும்படி எனத் தனித்தனி இயைக்க.

† செஞ்சும் - செய்தும் என்பதன் மரூஉ.

‡ கன்றுதலையும் துன்பத்தையுங் கொண்டேன். கொண்டு= கொண்டேன்.

* ஏங்கும் என்பது குறுகிற்று.

† வங்கம்=தோணி; தோணிபோற் கடலிற் கண்வளர்பவன்.

‡ எகினன்=அன்னவூர்தியாகிய பிரமன்.

§ ஒன்றென்ற என்றுந் துன்றுங்குன்று - ஒன்றுகிய சூரிய மண்டலத்தை யளாவுங் கிரவுஞ்ச கிரி.

$ அன்றென்ற ஒன்றுங்கொண்டு அன்பின்று=பிறமதங்கள் முத்திக்குவழியல, என்ற ஒன்றை மாத்திரங்கொண்டு அன்பில்லாமல்; அத்தி நாத்தியென்ற ஒன்றையே கொண்டென்றுலும் பொருந்தும்.

|| இவர்வல=ஏறி நடத்த வல்ல.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

யாக்கை நிலைமை.

(முன்தொடர்ச்சி.)

வினா.—மகளிரிற் சிலர்க்கு மெல்லியமயிரும் மற்றுஞ் சிலர்க்கு வற்கென்றமயிரும் இருத்தலென்னை ?

விடை.—மயிரினியல்பு தோலினியல்பையொட்டி இருக்குமென்பது பெரிதும் அறியற்பாலது ; தோல்வலியவாயின் மயிரும் வலியவாதலும், பரியவாயின் பரியவாதலும், நுண்ணியவாயின் நுண்ணியவர்தலும், மெல்லியவாயின் மெல்லியவாதலும்இருத்தல் யாக்கையினியல் பறிந்தார் வாய்க்கேட்டுணர்க. அல்லதூஉம், மயிர்த்துளை பெரிதாயின் அதன்வழித்தாக வெளிப்போதுங் கோழைப்பொருள் மிகுந்து வற்கென்ற மயிராகமாறுதலும், குறுகிய துளையாயின் கோழைப் பொருளுங் குறைந்து மெல்லிய மயிராகத்திரிதலும் உண்மையால், குறுகியமயிர்த் துளையுடைய மகளிர்க்கு மெல்லிய மயிரும் ஏனையோர்க்கு வற்கென்ற மயிரும் உளவாகுமென்பதறிக. ஆண்மக்கட்கு வற்கென்ற மயிரிருத்தல் அவர்கட்கு மயிர்த்துளை அகற்சியுடைய வாயிருத்தலினென்க. மகளிர்க்கு மயிர்த்துளை குறுகியவாயிருத்த லென்னையோவெனின், அவர்களது யாக்கை தண்ணிய வாயிருத்தலின் அத்தண்மையால் மயிர்த்துளை சுருக்கமுறுவனவா மென்றறிக. 2-பித்த யாக்கையுடைய ஆண்மக்களுக்கு வலியவும் பரியவுமான மயிர்வளர்தல், யாக்கை வெம்மையால் அவர்களது மயிர்த்துளை அகற்சியுடையவாயிருத்தலின் என்க. இதுபற்றியே ஆண்மக்களுக்கு மோவாய்மயிர் விரைவில் முளைப்பதூஉமென்க. இது போலவே, வலியவும் பரியவுமான மயிருடைய விலங்குகள் மிகவுந்தறுகண்மையுடையவாயிருத்தலும், அத்தறுகண்மையை விளைக்கும் பித்தும் வெம்மையும் அவற்றின் யாக்கையில் மிகுந்திருத்தலாலென்க; கரடியும் சேழலொருத்தலுமே அதற்குச் சான்றாம். இதற்கு மாறாக, மெல்லிய மயிருடைய விலங்குகள் மிகவும் அச்சமுடைய வென்பது மானினும் முயலினும் வைத்துக் கண்டு கொள்க. 3—அல்லதூஉம், நாட்டியல் பினாலும் வலியவும் மெலியவுமான மயிர் முளைத்தலுண்டு ; வெய்தான நாட்டிலிருப்போர்க்கு எகுபதி நாட்டிற்குத் தெற்கேயுள்ள நிகிரோவர்க்கு இருத்தல்போல வலியவும் பரியவுமான மயிர் முளைக்குமென்றறிக. இதற்கு மறுதலையாகக் குளிர்ந்த நாட்டிலுள்ளோர்க்கு, வடகடல் சார்ந்த நிலத்திலிருப்போர்க்குப்போல நுண்ணியவும் மெல்லியவுமான மயிர் முளைத்தலும் அறிந்துகொள்க.

வினா.—சிலர்க்குச் சுருண்ட மயிரும் வேறு சிலர்க்கு நேரொழுகிய வழுவழுப்பான மயிரும் முளைத்த லென்னை?

விடை.—சிலர் யாக்கையிலுள்ள வெம்மை மிகுதியால் மயிர்சுருளு மென்றறிக ; இது, நேரொழுகிய மயிருடையான் ஒருவன் வெந்நீரில் முழுகிய பிறகு அவன் மயிர்சுரிந்துபோதற்கண் வைத்துக் கண்டுகொள்ளப்படும். அது வன்றியும் மஞ்சனச்சாலை ஏவலாளர் நிகிரோவரைப்போலவும் பித்த யாக்கையினர்போலவும் சுரிந்த மயிருடையரா யிருக்கின்றனர். ஆயினும், மயிர்வழுவழுப்பா யிருத்தல் தண்ணிய கோழைப் பொருண் மிகுதியினாலேயே யென்றறியற்பாலது.

வினா.—மகளிர்க்கு மோவாய் மயிர் இல்லாததென்னை ?

விடை.—அவரது யாக்கையில் வெம்மையின்மையினால். இங்ஙனமே பெண்டன்மையுடைய ஆடவர் சிலர்க்கு மோவாய் மயிரில்லாமையும் மகளிரைப்போல எழில்நலம் உண்மையும் நிகழ்கின்றதென்பது கண்டுகொள்க.

வினா.—கழுவேற்றப்பட்டார்க்கு மயிர் முளைத்தல் என்னை?

விடை.—அவர்களது யாக்கையிலுள்ள ஈரமெல்லாம் ஞாயிற்றின் வெம்மையால் ஆவியாக மாறி மயிராக வெளிப்படுகிறது.

வினா.—ஏனைய மயிரினும் மோவாய் மயிர் திண்மையாயும் பருமையாயும் பெரும்பாலும் மோவாய் மயிரைக் களைந்துகொள்வோர்க்கு அது மிகவும் திண்மையாயும் பருமையாயுமிருத்த லென்னை ?

விடை.—நெகிழ்ச்சிப் பொருளில் எத்துணைக் கோழையாகவும் ஆவியாகவும் மாறி முளைத்தமயிர் களையப்பட்டுப்போகின்றனவோ அத்துணை எஞ்சியகோழைப் பொருள் களையப்பட்டவிடத்தை நிரப்புகின்றது ; ஆதலால் எத்துணை மயிர் களையப்படுகின்றதோ அத்துணை கோழைப் பொருள் ஒருங்குதிரண்டு திண்ணிய மயிராக மாறி முளைக்கின்றது.

வினா.—மகளிர் யாக்கை மாத்திரம் ஊற்றினிமை யுடையவாயும் வனப்புடையவாயும் இருத்தலென்னை ?

விடை.—மகளிர்க்கு யாக்கையிலுள்ள ஈர்க்கழிவுகளனைத்தும் மாதவிடாய்க் காலங்களில் கழிந்து போகின்றன ; ஆண்மக்களுக்கு அவையெல்லாம் மயிராக வெளிப்படுகின்றன.

அருஞ் சொற்களுக்குப் பொருள்.

மகளிர் - பெண்கள். வற்கென்ற - வன்மையான. போதும் - வரும். விரைவில் - சீக்கிரத்தில். தறுகண்மை - வீரம். கேழலொருத்தல் - ஆண்பன்றி. சுரிதல் - சுருளல். மஞ்சனச்சாலை குளிக்குமிடம். எழில் - அழகு. ஞாயிறு - சூரியன். வெம்மை - உட்டணம். ஏனைய - மற்றைய. பெரும்பாலும் - பிராயிகம். எத்துணை - எவ்வளவு. எஞ்சிய - மிகுந்த. ஊற்றினிமை - வழுவழுப்பு. வனப்பு - அழகு.

திரு - வேலாயுத தேசிகர்.

Just Published, pages lii, 440, 8vo, cloth
Price Eighteen Shillings.

THE NALADIAR

OR

FOUR HUNDRED QUATRAINS IN TAMIL

WITH

Introduction, Translation and Notes, Critical, Philological and Explanatory

TO WHICH IS ADDED

A CONCORDANCE AND LEXICON
with Authorities from the oldest Tamil writers

BY THE

REV. G. U. POPE, M.A., D.D.,
Sometime Fellow of the Madras University,
Member of the Royal Asiatic Society
AND OF
the German Oriental Society.

FIFTY COPIES HAVE BEEN PRINTED ON LARGE PAPER, FOR WHICH EARLY APPLICATION IS NECESSARY. PRICE TWO POUNDS PER COPY.

Other Works

BY

THE REV. G. U. POPE, M.A, D.D.

FOURTH EDITION, MUCH ENLARGED. IN THREE PARTS. TWELVE SHILLINGS AND SIX PENCE EACH.

A TAMIL HAND-BOOK

OR

Full Introduction to the Common Dialect of that Language.

PART I.

I. Introduction.
  1. History of the Language and Literature.
  2. Orthography, Pronunciation.
II. Grammatical, Lessons, Vocabularies and Exercises.
III. General Index.

PART II.

Appendices—Reading Lessons, Paradigms.
Notes on the Study of the 'Kural'.
Key to the Exercises.

PART III.

Dictionaries—
  I. Tamil-English.
  II. English-Tamil.

Third Edition, Small 4to, price 12 s.

A Text-Book of Indian History

WITH

Geographical Notes, Genealogical Tables, Examination Questions, and Chronological, Biographical, Geographical, and General Indexes, with Sixteen Maps.

Octavo, 12 s.

THE SACRED KURAL OF TIRUVALLUVA-NAYANAR

WITH

Metrical Translation, Notes, Grammar, Lexicon and Concordance.

Other Works

BY

THE REV. G. U. POPE, M.A., D.D.

Fifth Edition, Crown 8vo, price 7s. 6d.

First Lessons in Tamil

OR

An Introduction to the Common Dialect of that Language,
For the use of Foreigners learning Tamil, and of Tamilians learning English, with an easy Catechism in Tamil of both Colloquial and Classical Dialects. 5th Edition.

Crown 8vo, price 2s. 6d.

LONGMANS' SCHOOL HISTORY OF INDIA.

Crown 8vo, price One Shilling.

LITTLE RAJA'S PRIMER OF INDIAN HISTORY.

☞ Demy 8 vo. 88 pp. Full Cloth, Gilt. Price Rupee 1.

CHANDRAHASA

OR

THE LORD OF THE FAIR FORGER.

A HINDU DRAMA IN ENGLISH

BY

K. KRISHNA RAU, B.A.,
Subordinate Judge, Cocanada.

SECOND EDITION.

For copies apply to—
THE MANAGER,
Codialbail Press,
Mangalore, Madras Presidency.

உண்மை விளக்கம் எனும் சித்தாந்த தீபிகை.

"Light of Truth"

OR

'Siddhanta Deepika.'

A Monthly Journal devoted to Religion, Philosophy, Literature and Science, &c.

UNIQUE INDIAN PUBLICATION.

Annual Subscription in Advance including Postage	Rs. 4—0—0
Arrears Subscription	„ 6—0—0

For a Single Copy 8 Annas.

No order will be registered unless accompanied with remittance of the full subscription for a year or accompanied with directions to collect the same by sending all the back issues of the current volume per Value Payable Post.

Complaints of non-receipt of copies cannot be attended to unless they reach Manager's hands by the 15th of the month of issue. Change of address should be communicated so as to reach the Manager by the 18th of the previous month. Otherwise subscribers should arrange with the Post Office for re-direction.

All remittances and manuscripts should be sent to P. Shanmugha Mudaliar, at the Toudamandalam School Mint Street, Madras.

All communications to be addressed to—

THE MANAGER,
"Siddhanta Deepika,"
4, Guruvappan Street,
BLACK TOWN, MADRAS.

கடிதக்காரர்கட் கோர் விண்ணப்பம்.

சைவ சித்தாந்தத்துட் பொதிந்து கிடக்கும் உண்மைகளைத் தெளிவாய் எடுத்து விளக்குவதோடு அருந்தமிழ் மொழியையும் வளர்க்கவேண்டு மென்பதே இப் பத்திரிகையின் உள்ளுறைக் கருத்தாதலால், இப் பத்திரிகைக்கு விடயமெழுதும் நண்பர்கள் சொற்செறிவின்றிப் பொருட் செறிவுற வடசொற் றிசைச் சொற்கள் மிக்கு விரவாது தெள்ளிய தனித் தமிழில் இனிமை பெருக அவற்றை எழுதி மானேஜருக் கனுப்புமாறு அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இன்றியமையாதனவாகக் காணப்பட்டாலன்றி அரசாங்க விடயங்களும் ஏனையவும் இதில் வெளியிடப் படமாட்டா. அதன்பொருட்டு நண்பர்கள் வாளா காரணங் கேட்கற்பாலருமல்லர்.

இங்ஙனம்:
R. S. வேதாசலம் பிள்ளை,
பத்திராதிபர்.

பிரகடனபத்திரம்.

	ரூ.	அ.	ப.
புறநானூறு மூலமும் உரையும்	4	0	0
தபாற்கூலி ரிஜிஸ்திரேஷன் சார்ஜ்	0	6	0
பத்துப்பாட்டு நச்சினார்க்கினியருரை ...	3	0	0
தபாற்கூலி ரிஜிஸ்திரேஷன் சார்ஜ் ...	0	6	0
சீவகசிந்தாமணி நச்சினார்க்கினியருரை ...	6	0	0
தபாற்கூலி ரிஜிஸ்திரேஷன் சார்ஜ் ...	0	8	0
சிலப்பதிகாரம் அடியார்க்கு நல்லாருரை, அரும்பதவுரை	5	8	0
தபாற்கூலி ரிஜிஸ்திரேஷன் சார்ஜ் ...	0	7	0
புறப்பொருள் வெண்பாமாலை மூலமும் உரையும்	1	8	0
தபாற்கூலி ரிஜிஸ்திரேஷன் சார்ஜ் ...	0	4	0
மதுரைக்காஞ்சி நச்சினார்க்கினியருரை ...	1	0	0
திருப்பெருந்துறைப்புராணம்	1	0	0
இவ்விரண்டிற்கும் தனித்தனி தபாற்கூலி	0	2	0
நெடுநல்வாடை நச்சினார்க்கினியருரை	0	6	0
கச்சி ஆனந்தருத்திரேசர் வண்டுவிடுதூது ...	0	2	0
திருமயிலைத் திரிபந்தாதி	0	1	0

நெடுநல்வாடை முதலியவற்றிற்குத் தனித்தனியே தபாற்கூலி அணா அரை.

இப்புத்தகங்களை அடியிற் சொல்லப்படுபவர்களிடத்தும் என்னிடத்தும் விலைக்குப்பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

ஸ்ரீநிவாஸ, வாதாசாரியார்,
புக்ஸெல்லர், திருவல்லிக்கேணி,
சென்னப்பட்டணம்.

முத்திச்சிதம்பரம் பிள்ளை,
தமிழ்ப்பண்டிதர்,
ஸெண்ட்ஜோஸப் காலெஜ்,
திருச்சிராப்பள்ளி.

அ. சிவராமசெட்டியார்,
உபாத்தியாயர்,
சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலை,
சிதம்பரம்.

சண்முகம்பிள்ளை,
புஸ்தகக்கடை,
மதுரை.

இராமசந்திரராவு,
புக்ஸெல்லர்,
திருநெல்வேலி.

ஒன்னையக்கவுண்டர்,
புஸ்தக வியாபாரம்,
கோயம்புத்தூர்.

இங்ஙனம்,
வே. சாமிநாதையன்.

MADRAS:—Printed and Published for the Editor, by P. C. Kalliana Sundara Nadar at the C. N. Press, 4, Guruvappan Street, Black Town.